

Tots els Mini Contes de les tres paraules
Punt Òmnia Bon Pastor Figueres

Abril 2022

Els mini contes de les tres paraules és una activitat del Punt Òmia Bon Pastor de Figueres, nascuda dins del curs de català avançat amb l'objectiu de millorar l'expressió escrita, fomentar l'escriptura creativa i consolidar els aprenentatges de gramàtica i ortografia.

Aquí teniu els 237 mini contes que hem escrit fins ara. Les autores són:

En Miquel Alonso, La Mireia Brugat, la Teresa García, la Rosa Maria Hereu, l'Ascensión Jiménez, la Dolors Martí, la Maria Teresa Padrós, la Lídia Prats, en Carles Sáez i Mònica Bertran.

Els mini contes d'en Miquel Alonso

Activitat del Punt Òmnia Bon Pastor de Figueres

Abril 2022

Mini contes de les tres paraules. Juny 2021

1. Cadira, maleta, cafè.

Avui estic molt content. Demà me n'aniré de viatge a veure a la meva família que fa molt de temps que no la veig. Prepararé la maleta, però abans em faré un cafè i m'asseuré a la meva cadira preferida de la terrassa, gaudint d'aquest dia tan assolellat que fa avui.

2. Pilota, cabanya, rellotge.

Demà dissabte a la tarda tindrè festa. Agafaré la pilota i aniré a practicar una mica, ja que el diumenge tinc un partit de futbol amb els meus companys de treball. Serà un partit entre solters i casats de l'empresa. Quan acabi el partit anirem tots a la muntanya. A la cabana (alguns a tot li diuen cabana. Per mi la voldria) propietat del director de l'empresa i farem una barbacoa. Això sí, la pagarà l'equip que perdi el partit. Al vespre agafaré el cotxe i com diu la dita (carretera i manta) que demà dilluns cal aixecar-se d'hora per anar a treballar.

3. Tren, infermera, tempesta.

Miro al cel des de la finestra del menjador de casa meva. Està molt ennuvolat i em sembla que hi haurà tempesta. Trucaré a un taxi perquè em vingui a buscar

i em porti a l'estació abans que comenci a ploure. Agafaré un tren que em porti a la capital, ja que aquí al poble no tenim cap centre de salut. Cada any em visita la infermera que tinc assignada perquè em faci una revisió general. En acabar me n'aniré a fer una passejada per la ciutat, dinaré i després aniré a l'hospital a buscar els resultats. Tots han sortit bé. Fins a l'any que ve.

4. Pallasso, gripau, camió.

Anava amb el meu camió com cada dia de tornada a casa, ja que havia acabat la meva jornada laboral. Tot d'una veig enmig de la carretera un enorme gripau. M'aturo, l'observo de prop i em pregunto... I si fos una princesa com en el conte? Provo d'agafar-lo i li veig al darrere com si fos un nen. Tot d'una m'aturo i exclamo... Però que fas, deixa de fer el pallasso! De cop em desperto, suant i sufocat i m'adono que tot ha estat un somni.

5. Nina, cavall, rosa.

Per fi, després d'un llarg, plujós i fred hivern, ha arribat la primavera. He decidit agafar-me uns dies de vacances en una casa rural a la muntanya, lluny del soroll de la ciutat.

Avui en el meu primer dia de vacances, m'he despertat, i al contrari de la majoria dels dies, en comptes de fer-me el mandrós i quedar-me una estona més al llit m'he aixecat de seguida, ja que fa un dia esplèndid.

Baixo a esmorzar amb tota la tranquil·litat del món i quan he acabat, he anat a fer un volt pels voltants de la casa. Aquesta tenia alguns animals: gallines, conills, un parell d'ovelles, etc. Però el que em va cridar l'atenció és que també tenien cavalls disponibles per als hostes. M'he dit: "I si vaig a fer una passejada a cavall?". I sense pensar-m'ho dues vegades, així ho he fet. Al cap d'una estona, al lluny he vist una masia. Quan m'hi he acostat, he vist que tenien una petita plantació de roses. De sobte ha aparegut l'amo de la masia.

- Bon dia - li he dit i ell, amablement, m'ha tornat la salutació. - Seria vostè tan amable de vendre'm alguna rosa?

- Agafi les que vulgui, em va respondre, els hi regalo.

N'he agafat unes quantes. Sense abusar. Li he donat les gràcies i he tornat cap a la casa rural.

Quan arribo, veig a la nina. La nina és la filla petita dels amos de la casa rural. Li dic nina perquè em fa pensar en aquelles nines de joguet, de cabells arrissats, rossos i amb uns enormes ulls blaus.

Baixo del cavall, m'acosto a ella i li dono una rosa. Ella em dóna les gràcies i una forta abraçada.

- Vols pujar al cavall amb mi per anar a deixar-lo a l'estable? - L'hi he preguntat.

- Sí, Sí - m'ha respost, fent petits salts d'alegria i amb un somriure d'orella a orella. Hem deixat el cavall i ens hem dirigit cap a la casa rural, ja que a la tarda tots els hostes teníem un berenar a la vora d'un riu no gaire allunyat de la casa rural.

I així passo el meu primer dia de vacances.

Mini contes de les tres paraules. Desembre 2021

1. Multitud, sutge i esquena.

Família, aquesta nit celebrem la nit de Nadal. Soparem aviat i anirem a dormir de seguida, perquè com cada any, ens vindrà a visitar el Pare Noel i quan estem adormits, ens deixarà regals per a tots: nens, pares i avis.

Però abans de ficar-nos al llit apagarem el foc de la xemeneia, perquè com diu la tradició, el Pare Noel entra a les cases per la xemeneia.

I així va ser, però en baixar li va quedar l'esquena i la resta del cos ple d'una multitud de partícules de sutge. Però, el Pare Noel no es va enfadar i ens va

deixar molts regals. Això si, va deixar una nota que deia: "Si us plau, l'any que ve, deixeu-me la xemeneia ben neta". Bon Nadal!

2. Lleona, soldat i amagatall.

Robert, soldat condecorat pels serveis com a guàrdia de la duquessa de Chestle, va ser convidat a un safari a l'Àfrica, en recompensa d'aquests serveis. Robert acceptar encantat, i arribat el dia, se'n van anar de safari amb la duquessa i els seus convidats. En arribar es van dirigir a un amagatall que el guia de la duquessa coneixia, i allí, van esperar que aparegués un exemplar que valgués la pena.

Després d'una llarga espera va aparèixer una lleona acompanyada dels seus cadells. En veure-la, un dels allà presents, va avisar en veu baixa:

- una lleona a la vista. Llavors, la duquessa va donar permís a en Robert perquè fes el primer tret, però aquest, entendrit per la presència dels cadells, comentà:
- No soc capaç de deixar als cadells sense la seva mare.

La duquessa va acceptar la seva resposta. Es van retirar de l'amagatall.

I aquí s'acaba aquest fabulós safari.

3. Dona, home i mort.

El meu amic Carles

Passejant pel centre de la ciutat em vaig trobar el meu amic de la infància, en Carles. Feia molt temps que no ens veiem. En Carles és un home alegre, inquiet, sempre tenia un pla en projecte i, sobretot, li agradava molt viatjar, és a dir, un cul inquiet. Ens vàrem fer una abraçada molt intensa, D'aquelles que es donen amb ganes de veritat.

Vam començar a xerrar i, en Carles em va dir:

- Anem a aquell bar que hi ha aquí al davant, prenem alguna cosa i continuem parlant.

Ens vam asseure i, li vaig preguntar:

- Què és de la teva vida, com et va?

- Vaig fent - em respongué - Ja saps que m'agrada molt viatjar i, en un país que sí que vull recordar, vaig conèixer una dona - mentre m'ho deia, li brillaven els ulls. I amb un somriure, d'orella a orella, va afegir – la meva princesa, la Zaida, amb la que em vaig casar i hi tinc una filla, l'Andrea.

Mentre m'ho explicava em vaig adonar que tenia dificultat en moure el braç dret. Li vaig preguntar:

- T'has fet mal al braç?

- No! - Va respondre. En una excursió que vaig fer a la muntanya, amb la meua dona i la meua filla, em vaig acostar molt a un precipici per a fer unes fotografies del paisatge i vaig caure. Mentre queia, pensava que tenia ben a prop la mort. Diuen que cadascú té un àngel de la guarda. A mi em va aparèixer en forma d'arbre sortint de la paret del precipici. Vaig quedar molt atrotinat i amb el braç malmès.

De sobte, mentre xerràvem, van aparèixer la Zaida i l'Andrea. En Carles va fer les presentacions pertinents i vam continuar explicant-nos anècdotes de les nostres vides.

4. Fosc, passes, ironia.

Sóc un Valent

Fa una nit de gossos. Plou intensament. Arribo a casa i obro la porta d'entrada. Premo l'interruptor de la llum i de sobt, Pum!, es queda tot fosc. Vaig palpant per les parets procurant arribar al quarto dels trastos per agafar una llanterna. De cop escolto uns passes i un crit esfereïdor. Em quedo aturat, escoltant i amb molta por, i em dic a mi mateix amb ironia. Va, tu ets un valent, endavant! A

més a més, a casa no hi ha ningú, són tots al cinema. Em tranquil·litzo i recordo que el meu mòbil té llanterna. L'encenc. Ara, a més a més, escolto veus i em dirigeixo al lloc d'on surten aquestes veus. Em sembla que és a l'habitació de la meva filla. Obro la porta i efectivament era ella. Que fas aquí? Li pregunto. Em respon que no ha anat al cinema perquè la pel·lícula que feien no li agradava i que estava veient per la tauleta una pel·lícula de por.

Uf! Cago'n seuna! Quin ensurt m'has donat! Me'n vaig a dormir. Bona nit!

5. Fantasma, vermell, veueta, plor, riu.

El Fantasma Presumit

Nens, vinga, és l'hora d'anar a dormir, que demà teniu d'anar a escola i us heu de llevar aviat.

- Molt bé àvia- li diu l'Èric.

- Ens llegiràs un conte- pregunta el seu germà Àlan a l'àvia?

- Bé, però quin conte voleu que llegeixi: El de la princesa, el dels nans, el de la caseta de xocolata. Quin?

- Àvia saps un de fantasmes?- li pregunta l'Èric.

- Si, si ... Un de fantasmes! - insisteix l'Àlan amb una veueta encisadora.

- Deixeu-me pensar - diu l'àvia. - Sí, me'n recordo d'un.

Vet aquí que una vegada hi havia un fantasma que vivia amb els seus pares, els avis i els seus germans en un castell molt i molt gran. La seva família li deien de nom el Presumit, perquè tots sabien que li agradaven molt els vestits de colors.

Nens, sabeu de quin color van vestits els fantasmes? Pregunta l'àvia.

- Sí, de blanc. - respon l'Èric.

- Correcta! - Diu l'àvia. - però a aquest fantasma, el Presumit, li agradaven molt els vestits de color vermell.

L'Àlanriu. - ha, ha, ha... de color vermell! Quin fantasma més estrany.

- Continuem - va dir l'àvia. - Un dia el rei dels fantasmes va convidar a tota la família a una festa que feien cada any, on anaven tots els fantasmes. El Presumit com era normal es va posar un dels seus millors vestits.

- Nens, sabeu de quin color era el vestit? - Pregunta l'àvia.

- Sí, de color blanc - diu l'Àlan.

- No, no...de color vermell - diu l'Èric.

- Exacte - diu l'àvia. Va arribar el dia d'anar a la festa i tota la família va anar al castell on se celebrava.

En arribar, tots els fantasmes se'ls miraven, sobretot al Presumit. De sobte tothom va començar a riure. Ha, ha, ha... - i deien - un fantasma amb un vestit de color vermell. Increïble, el mai vist!

El presumit va començar a cridar i amb un plor entretallat i una veu tremolosa va dir:

- Jo soc així i m'agrada aquest color, i no canviaré perquè a vosaltres no us agradin els meus gustos. No faig mal a ningú. Soc un bon fantasma i estimo a tothom.

Tothom va callar. Varen entendre que el Presumit tenia tota la raó, i va continuar la festa amb molta alegria, fins a la matinada...

L'àvia afegir:

- No importa com van vestits els nens, el que importa és que siguin bons, no es portin malament i estimin a tothom.

Vinga, a dormir que és tard. Bona nit, Èric i Àlan

- Bona nit, àvia.

6. Esbarzer, aigua, foca.

Us vull explicar les aventures d'una petita FOCA molt entremaliada; quan no estava empipant les altres foques, estava lliscant per les petites muntanyes de

gel, o bé perseguint peixos en les gelades aigües on vivia. Només estava tranquil·la quan escoltava les aventures que explicava el patriarca de la manada.

El patriarca, era una foca enorme, amb uns grans bigotis blancs que feien joc amb la neu que l'envoltava.

Un dia la petita foca, va decidir imitar les aventures del patriarca, i es va llençar a la mar a la recerca d'aventures.

Quan ja portava uns quants quilòmetres fets, es va trobar amb una balena.

La petita foca li va preguntar:

-On vas?

-Vaig una mica més avall a la cerca d'aigües més càlides- li va dir la balena. -Si vols, agafat a la meua cua i béns en mi.

-Sí, sí ...- Li va respondre la petita foca. -vaig amb tu.

Al cap d'uns dies la balena es va aturar i va dir.

-Jo ja he arribat.

-Doncs moltes gràcies pel viatge!- li va dir la petita foca.

La petita foca va continuar nadant. De sobte, es troba davant seu amb un enorme tauró, amb una boca i unes dents que només de veure'ls et quedés

gelat de la por que feien. La petita foca es va aturar de cop, creia que havia arribat al final de la seva aventura. Però la sort la va acompanyar.

Un dofí se li va acostar i li va dir:

-Corre, corre, agafat a mi.

La petita foca no s'ho va pensar dues vegades i va abraçar al dofí com si fos el seu enamorat, i van fugir tots dos com si els perseguís el dimoni.

Quan varen fer uns quants quilòmetres la petita foca es va acomiadar del dofí donant-li les gràcies.

Al cap d'uns quants dies, la petita foca, estava esgotada. No podia nadar més. Per sort, passava per allà una barca de pescadors i la varen recollir. Els pescadors li donaren AIGUA perquè begués, però no tenien menjar per donar-li perquè havien deixat tot el que pescaren en el port anterior, només tenien unes quantes mores que havien trobat en un ESBARZER que hi havia en un hort, al costat del port on hi havien descarregat el peix dos dies abans.

La petita foca estava tan afamada que se les va menjar en un tres i no res.

Quan els pescadors la varen veure recuperada, la van tornar un altre cop al mar.

La petita foca, cansada de tantes aventures va decidir tornar a casa seva amb les altres foques i no escoltar més històries de ningú. Ella ja n'havia tingut prou amb les seves aventures.

7. Llibre, prat i cotxe.

EL MEU POBLE

Soc un home afortunat.

Visc en un petit poble, en una caseta a la vora del mar. A més a més el poble està envoltat de petites muntanyes plenes d'arbres i un enorme PRAT que les separa, pel qual passa un gran riu ple d'una infinitat de peixos que són la distracció de molts pescadors. Per tant no em fa falta agafar el COTXE, l'avió o qualsevol mitjà de transport i anar a buscar aquests indrets tan paradisiacs que anuncien les televisions i les agències de viatges.

Jo ja el tinc al meu voltant, aquest paradís.

Per la primavera passejo per la vora de la platja, descalç, amb els pantalons arremangats fins als genolls, i com si volgués en caminar, trencar les petites onades que s'apropen a vora i es fonen amb la sorra.

Per l'estiu gaudeixo com un nen, em banyo en les seves aigües tranquil·les i transparentes. A vegades i gec en la cadira que tinc per anar a la platja i

continuo llegint aquell LLIBRE que sempre començo, però que mai acabo.
Quan estic cansat de llegir m'estarrufo en la sorra fins que es posi el sol i
contemplo com es va amagant, a poc a poc, en l'infinit, d'enrere la mar.
A la tardor i a l'hivern vaig a pescar i a passejar per la muntanya.

I així passen els dies, d'aquest jubilat, que aprofita les oportunitats que li ofereix
el seu entorn, on viu.

8. Festa, Nadal, foscor, finestra, moto i verdurees.

S''apropa NADAL

Guaito per la FINESTRA, quina FOSCOR, no es veu un ase a quatre passes i, a
més a més, fa una nit de gossos i plou. Fa un fred que pela.

Per sopar em prepararé una sopa de VERDURES ben calenta, una mica de peix
i de postres una poma. Miraré una mica la tele i me n'aniré de dormir aviat. Això
si, abans prendre un got de llet ben calentona.

Demà que és FESTA, agafaré la MOTO, passaré a buscar a la meva xicota i
anirem a fer un volt. Després anirem dinar a un restaurant que li agrada molt a
l'Adriana, la meva xicota, on fan un suquet de peix que hi ha per llepar-s'hi els
dits i no parlem de les postres. Però crec que serà millor agafar el cotxe. Fa molt

fred. La setmana que ve es NADAL. Tinc moltes ganes de què arribi. Fa molt de mesos que no veig a la meva família, fer-los una forta abraçada i passar aquestes festes tan entranyables amb ells.

Moltes gràcies, Miquel!

Els mini contes de la Mireia Brugat

Activitat del Punt Òmnia Bon Pastor de Figueres

Abril 2022

Mini contes de les tres paraules. Desembre 2021

1. Multitud, sutge, esquena

Avui he escoltat per la ràdio, la protesta multitudinària de la Unió de Pagesos. Protestaven pel preu de la llet que els hi paguen. Pobra gent. M'ha entrat un calfred per l'esquena quan he sentit aquella família explicant la seva història. He escoltat amb tanta atenció que s'ha m'ha passat de treure la sutge de la xemeneia i avui no podem encendre el foc.

2. Lleona, soldat, amagatall

Dissabte vàrem anar al zoo. En Roger tant si com no va voler anar-hi disfressat de soldat, amb l'escopeta i tot. Al final, la vaig carrossa jo. Ens va agradar moltíssim aquell zoo, els animals estan molt ben cuidats. Va ser molt curiós, quan vam arribar a la zona dels animals salvatges, vàrem veure a una lleona que dintre del seu amagatall, estava donant de mamar a les seves cries. Ens ho vàrem passar d'allò més bé. Ara la Joana també hi vol anar. Haurem de buscar un dia per tornar-hi.

3. Dona, home i mort.

La meva àvia té noranta-cinc anys i queda meravellada de les noves tecnologies d'avui en dia. L'Altra dia em va dir:

-Nena, quedo parada amb aquest telèfon que tens, això que una dona que visqui a Girona pugui parlar amb un home que està a la Xina, em fa quedar mig espantada. No m'ho puc ni imaginar el que hi ha allà dins. Jo quan tenia la teva edat anava en carro.

On hem arribat, eh? Vejam que veuré abans de la mort...

Ella sempre m'explica que per anar de Vilabertran a Figueres havia de passar per un control i ensenyar un salva conducte...

A veure si nosaltres tenim sort i arribem aquesta edat i podem veure altres coses noves per compartir amb els nostres nets.

4. Fosc, passes i ironia

Estimat diari,

Per fi és divendres!

He tingut una setmana molt complicada i estressant a la feina.

Com cada setmana ens reunim la Júlia (la que té més marxa de totes) la Maria (una mica irònica) i la Tània (molt zen, ella) i jo, per explicar-nos com ha anat la setmana. És la nit de noies!

Avui tinc ganes d'anar a sopar Sushi. Els hi proposaré a les noies. I després, podríem anar a ballar a la Sonora.

Ah! L'hi he de dir a la Júlia que els hi expliqui a les noies el que li va passar aquella nit tan "fosca", com diu ella. Es pixaran de riure.

Ostres! Ara mateix he sentit unes passes al menjador...

Caram, era la gata que no sé pas com juga... i m'he emportat un ensurt que déu-n'hi-do. Bé, demà ja tornaré per explicar-te com ha anat aquesta nit. Ara vaig arreglar-me, si no, arribaré tard.

5. Fantasma, vermell, veueta, plor, riu.

Diumenge passat, el meu home i jo, vàrem anar al bosc amb la intenció d'anar a buscar bolets.

Quan vàrem arribar al lloc, hi havia un munt de cotxes.

Diuen que quan vas al bosc, a buscar bolets, s'ha d'estar en silenci, però hi ha gent que això no ho sap.

Hi havia una família que cridava un munt, sobretot la dona, que amb la seva veueta o millor dit veuarra, a cada moment cridava al gos o als nens. Duien una criatura petita que només feia que plorar. Ràpidament ens vàrem allunyar d'ells.

De sobte, de no sé pas d'on, em va sortir del mig dels arbres, el veí de la meva germana, aquell noi jove que és una mica fantasma, per què només sap parlar de les seves propietats i de la seva fortuna. Em va fer molta gràcia perquè duia un xandall vermell, molt discret per anar al bosc, vaig pensar. Ens vàrem saludar fluixet i ell va anar per aquí i nosaltres per allà.

Caminant, caminant, vàrem arribar a un riu, que ni el meu home ni jo sabíem que hi era. Al final vàrem donar tantes voltes que no trobàvem el cotxe.

Finalment després de dues hores de caminada, el vam localitzar.

Vàrem marxar cap a casa cansadíssims i amb el cistell buit. Un altre dia serà.

6. Esbarzer, aigua foca.

He obert els ulls de cop, quin ensurt que m'he emportat. Ara no recordo el que he somiat, però, era un somni neguitós, perquè encara tinc el cor que em va a mil per hora. Tinc la boca tan seca que no en faré prou amb un got d'aigua. Miro per la finestra i tot just surt el sol. Em fixo en els esbarzers que hi han al camp del costat de casa, estan plens de mores, aquest any podré fer melmelada.

He de pensar que li regalaré a en Roger pel seu aniversari. Deu anys no es fan cada dia. Ha de ser alguna cosa que li faci molta il·lusió. Li agraden molt els animals. Miraré quan costa l'entrada al zoo. Vaig llegir al diari que hi han portat animals nous. Pobrets.

La novetat, segons deia el diari, és la cria d'una foca de l'Antàrtida, que varen trobar uns pescadors, perduda enmig d'una platja. Sí, ja està decidit, li compraré l'entrada per anar al zoo.

Em preparo el cafè i vaig a dutxar-me que si no, encara arribaré tard a la feina.

7. Llibre, prat i cotxe.

He decidit anar de viatge, però aquest cop, hi aniré sola. Vull fer el "Camino de Santiago". M'han explicat que hi ha uns penya-segats i uns prats molt bonics i

que va molt bé per connectar amb el teu "jo" interior. M'he de comprar el llibre on hi ha les rutes, els restaurants, les fondes...

No tinc a ningú que em pugui portar a l'estació aquell dia per què tothom treballa, però no vull agafar el cotxe, potser hi aniré a peu, ja veuré com ho faig.

Només em queda esperar: tres dies, 8 hores, 64 min...

8. Festa, Nadal, foscor, finestra, moto i verdures.

Estic a la cuina fent el sopar. Avui toca sopa de verdures, hi posaré una mica de menta per donar-hi frescor... Miro per la finestra i veig que ja ha arribat en Nil, perquè hi ha la seva moto aparcada al carrer. No he sentit la porta.

Aquest any per Nadal tinc ganes de fer un sopar i reunir a tota la família. Parlaré amb la meva germana i la meva cunyada a veure si hi estan d'acord. Podem, fins i tot, fer cagar el tió. Pot ser divertit. A veure si s'anima tothom i fem una gran festa.

Mini contes de les tres paraules. Abril 2022

1. Rondalla, enfurismat, Torre

Diumenge amb la colla sardanista vaig anar a l'Aplec de Calella. Estàvem ballant davant la Torre, quan mirant cap enlaire, el meu cap se'n va anar cap a l'època de les princeses, quan sortien per la finestra per rebre els prínceps que venien a festejar-les... de sobte vaig sentir una veueta molt lluny que cridava i

que em va fer sortir del meu somni de cop. Vaig veure que la rotllana anava d'un costat a l'altra. La veueta es va convertir amb els crits de molta gent que estava enfurismada cridant, fins i tot aquell senyor tan simpàtic que sempre m'explica rondalles:

-Nena, desperta, si vols ballar ho fas bé, si no surt de la rotllana.

Vaig passar tanta vergonya, que no sé pas si hi tornaré a anar amb aquella colla sardanista.

2. Mitologia, camí, arbre

He de dissenyar uns cartells per un gimnàs que obriran dintre de dos mesos. He pensat de fer-los amb imatges de la mitologia grega, perquè crec que si hi poso el cos tan perfecte d'en Júpiter, a la gent li pot entrar ganes d'apuntar-s'hi. També m'han encarregat de penjar-los. He de buscar un camí on passi molta gent i on hi hagi molts arbres.

3. Tranquil·la, cavall, unguent

Pel meu aniversari les meves amigues, em van regalar un dia a l'Hípica de Mieres per fer una excursió amb cavalls totes plegades. Em va fer molta il·lusió, però estava una mica espantada perquè els cavalls no em fan gaire gràcia.

-Tranquil·la, tot anirà bé!, vaig pensar, serà un dia per recordar... i ja ho crec que ho va ser.

Feia un dia fantàstic i ens ho estàvem passant d'allò més bé, fins que el cavall

de la Núria, que per alguna cosa li deia "rodamon" es va desbocar i la va fer caure. Quin ensurt quan la vàrem veure rodolar per terra. Per sort, només es va fer un esquinç al turmell. La seva àvia li va curar fent-li fregues amb un ungüent preparat per ella mateixa, que d'aquests remeis, en sap un munt.

4, Llet, llàstima, intel·ligència

Sona el telèfon: Ring. Ring. Ring.

- Hola, mama, que tal?

- Hola reina, bé i tu, que fas?

- Doncs mira, estic mirant d'apuntar-me a una conferència que fan dimecres de la setmana vinent sobre les intel·ligències múltiples. Ho trobo molt interessant, llàstima que ho fan al centre de Girona i allà no hi ha gaire aparcament. Miraré d'arribar-hi una mica aviat, a veure si tinc llet i puc aparcar a prop.

- Ben pensat, vols que demà et prepari el dinar?

- Després et truco i en parlem. Ara et deixo que he de mirar si encara hi ha places. D'acord?

- D'acord reina. Un petonet.

- Fins més tard, mama, un petó.

5. Blanca, bogeria, taló

A veure, Xènia, que m'assabenti jo... pretens que, quan sortim de la discoteca a les 6 de la matinada, amb vestit i talons, anem a tocar la neu? Segons tu, és la millor hora per veure-la blanca perquè encara ningú no l'ha trepitjada i pot ser molt divertit...

Però que no veus què és una bogeria?

6. Avi, navalla, llamp

El meu avi sempre m'explica històries de quan era petit. A mi em fan molta gràcia, per què són molt divertides i a més, veig que m'ho explica amb molta il·lusió. Però l'altre dia me'n va explicar una de diferent... Estava jugant al pati de casa seva amb el seu amic Joan, quan varen sentir molts crits a la casa del costat. Van voler anar a fer el xafarder i s'hi varen acostar. Eren dues persones desconegudes per a ells, que s'estaven barallant. Una d'elles portava una navalla. En Joan sense voler va fer fressa i l'home de la navalla es va girar cap a ells amb cara de pocs amics.

En veure la reacció de l'home, es van espantar tant i tant que varen córrer com un llamp cadascú a casa seva.

7. Paper, got, bastó

Tinc un paper en blanc davant meu per dibuixar. Què hi puc fer?... Un bastó. No, no m'agrada prou. Vull dibuixar-hi totes les ombres possibles com vaig aprendre a fer. Ja està, dibuixaré un got. El posaré al costat de la finestra i així veuré millor tots els seus matisos.

8. Angoixa, ploma, detectiu

-Comissari, els agents han trobat aquesta gravadora en el lloc dels fets.

-D'acord, escoltem-la. Li digui a la Raquel que vingui a prendre nota.

Un cop a l'oficina, escolten la gravació:

- Soc el detectiu Conan... rrr... he seguit els narcotraficants fins al polígon de... rrrr ... Parlo fluix perquè... rrr... molt angoixat... m'ha vist... rrr ... He d'amargar-me... rrrr ... BANG, BANG.

-És tot Comissari... Han descobert el cotxe, dins hi havia una ploma, però, d'ell ni rastre.

-D'acord...

-Comissari, tinc una trucada que em diu que ha vist una silueta sospitosa al costat del riu mentre passejava el gos...

9. Jardí, porta, bramar.

He rebut la visita de la meva amiga Raquel. S'ha recuperat prou bé de la cesària. M'ha portat a la Jana perquè la conegués. Quan va néixer, no vaig poder anar a l'hospital perquè estava a casa amb la Covid. La nena és preciosa, molt petitona i molt ploranera. Diu que a la nit, quan té gana, fa uns brams que fins i tot ha de tancar la porta del jardí perquè no la sentin els veïns.

10. Butxaca, tristesa, finestra, què passa?, bonica.

La companyia de teatre «la Butxaca» representarà l'obra de teatre: «Què passa?». Una bonica història d'amor entre dues persones. Tot succeeix des d'una finestra. Ells no s'han vist mai fora del carrer, però un dia, la veïna està molt trista i... «Què passa?» Vine a descobrir-ho el dissabte al teatre Jardí de Figueres a les 6 h de la tarda.

Preu de l'entrada: 5 euros.

Moltes gràcies, Mireia!

Els mini contes de la Teresa García

Activitat del Punt Òmnia Bon Pastor de Figueres

Abril 2022

Mini contes de les tres paraules. Juny 2021

1. Silla, maleta café.

La Marta deseaba jubilarse para preparar la maleta y viajar. Está sentada en la silla de la cocina tomando un café, mientras espera a su amiga María que la recogerá para ir al aeropuerto.

2. Pelota, cabaña, reloj.

La Pepi está sentada en el balancín que hay fuera en el porche de la cabaña, la puerta ha quedado entreabierta y se oye el TIC TAC del reloj. En el parque que hay delante, hay niños jugando a pelota.

3. Tren, enfermera, tormenta.

La Marta está en el hotel donde ha ido a dar una charla. Es enfermera. Ha sido un día muy duro.

Después de cenar ya en su habitación, le cuesta coger el sueño. De lejos se ven relámpagos y los truenos son muy fuertes y comienza a llover muy fuerte. Está cansada y por fin se duerme.

A las 6,45 horas suena el despertador. Es hora de levantarse. El tren pasa a las 7 horas. Una ducha rápida y un café.

Mini contes de les tres paraules. Juliol 2021

1. Sombra, jabón, nieve

La Clara hoy tiene cita para una analítica, se ha levantado temprano para ducharse con su jabón preferido.

Mirando por la ventana de la cocina ha visto en el jardín de casa una capa fina de nieve y piensa que pena que dure tan poco, con el sol se deshace en seguida.

Por la calle ve un gato que juega con su sombra.

2. Soledad, aguja, canción

Esta mañana la Fina tiene que entregar un vestido y le faltan algunos retoques, por lo que pone hilo a la aguja.

Pone la radio y suena su canción preferida.

Después de comer, pasa la tarde en un centro de personas mayores y juega con ellos al dominó, enseña ganchillo a alguna señora, otros juegan al parchís y pasan la tarde entretenidos, después de la merienda la señora Lola suspira y dice ¡Cuanta soledad! ¡Suerte de estos ratos tan alegres!

3. Comerciante, serpiente, barco

Paco es comerciante va al puerto a coger un barco para ir a China, en el trayecto conoce a Ramón que transporta serpientes.

4. Òmnia, casa, aprendizaje

Punt Òmnia Figueres nos ha guiado en el aprendizaje de las nuevas tecnologías.

Con la pandemia que nos ha tocado vivir, hacemos clase online con la dinamizadora y nos ha llenado esas horas cuando no podíamos salir de casa.

Mini contes de les tres paraules. Desembre 2021

1. Multitud, hollín y espalda

El domingo 17 de octubre fuimos a la carrera solidaria, caminando entre la multitud vi a la Pili, llevaba en la espalda el dorsal 535.

Cuando íbamos para casa un coche muy viejo, al ponerlo en marcha, salió del tubo de escape un hollín y humo negro.

2. Leona, soldado y guarida.

Un día de mucho calor había una leona escondida en su guarida, detrás de unos arbustos, llevaba días sin comer.

Al otro lado del río hay un camión con soldados, están descargando para montar un campamento.

3. Mujer, hombre, muerte.

Había una mujer rubia muy menuda que vivía en un pueblo pequeño. En el pueblo, había una tienda pequeña que tenía de todo. La llevaba un hombre

de mediana edad. Era buena persona y muy servicial. Pero, ese día, estaba cerrado. ¿Qué le habrá pasado a Pedro? decía un grupo de vecinos. Decidieron llamar a la policía. Cuando llegaron, dijeron vamos a entrar. Lo encontraron muerto encima de la cama.

4. Oscuro, pasos, ironía.

Eva, se levanta temprano para ir a trabajar, mira por la ventana, todavía está oscuro, cierra la puerta de casa con llave y sale a la calle.

De camino al trabajo pasa por la panadería a comprar un bocadillo y una botella de agua, oye unos pasos, es la Marta, se saludan.

Por la noche queda con su amiga Carla para tomar una copa, llega tarde como siempre y le dice con ironía, ¡No te esperaba tan pronto!

5. Fantasma, rojo, vocecita, lloro, río.

En verano fuimos de vacaciones a Canadá. Visitamos un castillo muy antiguo. En la puerta había un farolillo de color rojo. Cuenta la leyenda que en la torre más alta, el rey encerró a su hija, por las noches se pueden oír voces y lloros de una mujer y algunas veces alguien ha visto su fantasma.

Seguimos la visita por unas escaleras, pasamos por un pasillo oscuro iluminado por unas antorchas, y oímos correr agua de un río subterráneo.

6. Zarzamora, agua, foca.

Esta tarde ha hecho mucha calor, a última hora de la tarde refresca y apetece ir por el camino que lleva al bosque, pasa un canal con agua para regar los campos sembrados, a los lados del camino hay zarzas, en este tiempo están llenos de ricas moras, llenamos el cesto, esta noche mamá preparará una tarta para desayunar mañana y con las que sobren, mermelada. Es hora de volver a casa, el abuelo está en su sillón preferido, está entusiasmado mirando un documental sobre qué comen las focas.

7. Libro, prado, cotxe.

Luís es un niño que le encanta mirar libros con muchos dibujos. En uno de ellos hay un prado verde. Él se imagina galopando muy rápido con su caballo. Su mamá lo llama y vuelve a la realidad.

- Va sube al coche que vamos a visitar a los abuelos.

8. Fiesta, Navidad, oscuridad, ventana, moto y verduras.

Miro por la ventana, en la oscuridad de la noche, a lo lejos se ve una luz es Germán que viene con la moto, es muy vieja y hace mucho ruido.

Se acercan las navidades y vamos de compras. Las calles están a rebosar de gente. Huele a fiesta. Dan ganas de comprarlo todo.

Entramos en el mercado para comprar verduras, después del atracón conviene comer ligero.

Mini contes de les tres paraules. Abril 2022

1. Fábula, enfurecido y torre

Era fiesta. Cogimos el coche y fuimos a pasar el día al bosque. Después de comer dimos un paseo. Hacía muy buena tarde. Llegamos a un castillo. En él había una torre muy alta. La puerta estaba abierta y salió un perro enfurecido. Nos asustamos. Suerte que salió Germán. Él se cuida de abrir y cerrar la puerta del castillo. Nos explicó que, por la mañana unos enanitos que pasaban por el lugar, se bajaron todos del carro y empezaron a tocar unos la flauta otros daban volteretas, había gente y les aplaudieron.

2. Mitología, camino y árbol

Queda poco para las vacaciones de verano, yo paso el verano en casa de mis abuelos en el pueblo tocando a la montaña.

Viven en un caserón a las afueras. Hay un camino que va a la ermita que pasa por la acequia. El agua está muy fresquita. Las tardes de calor voy a un árbol viejo y muy acogedor que tiene una casita entre sus ramas. A veces me quedo dormido. Sueño que voy volando en un caballo blanco, con alas muy grandes y que va muy deprisa.

3. Tranquila, caballo, unguento

Después de un largo día de trabajo viene bien la tranquilidad de casa. Después de cenar algo ligero me senté en el sofá de la sala de estar. En la televisión hacen un documental que suele ser interesante. Hoy es una escuela de caballos. Los tratan muy bien. Trueno, uno de los caballos, se ha hecho daño en una pata y Óscar, que es su cuidador, le ha preparado un unguento que le aliviará bastante.

4. Leche, lástima, Inteligencia

Jordi es un niño muy inteligente, se levanta por la mañana temprano para ir al colegio, su mamá se va a trabajar muy temprano y es su abuela la que lo acompaña al colegio.

Cada mañana su abuela le prepara un vaso de leche, le gusta sola con cereales, abuela y nieto, hablan mientras desayunan, que lastima que hoy no podemos ir al parque, hace muy mal tiempo.

5. Blanca, locura, tacón

Era verano y hacía calor, pasamos la tarde en la playa jugando y bañandonos, sin darme cuenta pisé un erizo y me clavé las púas en el talón del pie, mamá me llevó al dispensario del pueblo, había tráfico, era la hora que la gente vuelve a casa, es de locos, en el dispensario nos atendió una enfermera con la bata blanca, me ha curado el pie y hemos vuelto a casa.

6. Abuelo, navaja, relámpago

Tengo muchas ganas de que llegue el fin de semana para ir a casa de mis abuelos. Viven en un pueblo cerca de la montaña. Empieza el otoño y las primeras lluvias. Pronto saldrán las setas i podremos ir a buscarlas. Yo voy al lado de mi abuelo para no perderme, él lleva un cesto grande y muy viejo y yo, uno pequeño que me ha regalado. Debajo de las hojas secas encontramos las primeras setas. Mi abuelo saca la navaja para cortarlas y no estropearlas. Al fondo se ven unas nubes negras y relámpagos. Nos tenemos que ir. Pronto empezará a llover. ¡Qué bien! ¡Así saldrán más setas!

7. Papel, vaso, bastón.

Somos un grupo de vecino que vivimos cerca de la playa. Cada fin de semana los jóvenes se reúnen en la playa para hacer botellón. Cuando se van lo dejan todo lleno de suciedad. Un grupo de personas vamos a recoger papeles, vasos y demás. El señor Pablo también quiere colaborar y aunque es muy mayor, con la ayuda de un bastón al que le ha puesto un gancho, se pone a recoger como al que más.

8. Pluma, detective, angustia.

Ginés es detective. Colabora en una agencia de seguros. Tiene que seguir a un individuo que quiere estafar al seguro. Ginés aparca el coche en la puerta, en el asiento del lado del conductor tiene la carpeta con una libreta y una pluma

que le regalaron, sale el individuo y apunta todos los detalles que le pueden interesar, le produce mucha angustia descubrir la maldad de muchas personas.

9. Jardín, puerta, berrear.

Lorenzo trabaja de guarda forestal, en el refugio pasa muchas horas, tiene un pequeño jardín, le gusta tenerlo cuidado, tiene una cerca y una puerta de color rojo, hay silencio, es tiempo de apareamiento, es tiempo del berrear de los ciervos.

10. Bolsillo, tristeza, ventana, ¿Qué pasa?, Bonita.

La Matilde se ha levantado muy triste hoy, mira por la ventana de su habitación y ve una mariposa muy bonita, de repente oye música, entra la cuidadora y pregunta ¿Qué pasa? Ven a la sala común, han puesto música de los años 50, a ti te gusta escucharla, se saca un caramelo con sabor a fresa y sale de la habitación.

Muchas gracias, Tere!

Els mini contes de la Rosa Maria Hereu

Activitat del Punt Òmnia Bon Pastor de Figueres

Abril 2022

Mini contes de les tres paraules. Juny 2021

1. Cadira, maleta, cafè.

L'altre dia, passejant per Figueres em vaig trobar a una amiga que feia molt temps que no veia. Després de saludar-nos amb alegria, vam anar a prendre un cafè i vam parlar de moltes coses. Em va comentar que estava a punt de fer un viatge de quinze dies. I, em va convidar a anar-hi. Molt contenta li vaig dir que sí. Quan vaig arribar a casa, vaig agafar la maleta, i vaig omplir-la amb tot allò que podia necessitar. Més tard em vaig asseure en una cadira per pensar si em deixava alguna cosa. Però no, ja ho tenia tot.

Bon voyage!!

2. Pilota, cabanya, rellotge.

El passat cap de setmana, vam anar a la muntanya, el Berguedà. Van anar a passar uns dies de vacances a un càmping amb la meva filla i família. Allà estava ple de mainada, estaven jugant a pilota. Vam entrar a dins de la Cabana i, allà jugàvem al dominó. Ja es feia fosc, vaig mirar el rellotge, i ja era molt tard. Ens vam acomiadar i vam viatjar cap a Figueres.

3. Tren, infermera, tempesta.

Tinc una cosina que fa d'infermera i Tota la gent l'aprecia molt, perquè, és molt afectuosa, simpàtica i alegre.

Un dia, surtin jo de l'hospital, em vaig trobar a la meva cosina que sortia de treballar. Em va dir que se n'anava de viatge. Jo li vaig dir que l'acompanyava. I ella es va alegrar! Tot parlant, vam anar cap a l'estació. A mig camí es va posar a ploure molt fort. Una senyora tempesta. Ens vam refugiar en una cafeteria. I parlant i parlant, es va adonar que ja era tard. Vam córrer cap a l'estació, i vam arribar just per agafar el tren.

4. Pallasso, gripau, camió.

Era temps de carnestoltes; un dia vaig anar a passejar i al carrer hi havia un pallasso que, envoltat de mainada, els feia riure i gaudir de valent. De cop se sent un soroll bastant fort. Era el camió de les escombraries que passava per allà. Aleshores jo, caminant, caminant, vaig arribar al camp. Allà hi havia un rierol. S'estava molt fresquet, vaig seure una estona sobre una pedra, mirant el rierol. De cop salta un gripau, i vaig cridar: ai! Em va espentar, però em va agradar molt veure'l.

5. Nina, cavall, rosa.

Un dia anant amb la meva besnéta Alba, vam anar a compra un regal per la seva germana Mia, i ella em va dir que li compres una nina, però li vaig dir que la seva germana era molt petita per comprar-li una nina, i li vam comprar un mòbil de colors perquè quan estigués desperta al llit es distraigués com ballaven les peces de colors. Després perquè li passes una mica l'enfado, per no

haver comprat la nina, la vaig portar en un lloc que hi havia cavalls, que a ella li agradaven molt, va pujar en un cavall, i va estar molt contenta; i quan vam arribar a casa seva, em va dir, té iaia aquesta rosa per tu. Em va fer molta il·lusió, fins i tot em va caure alguna llàgrima. Perquè em va dir, per tu iaia, t'estimo.

Mini contes de les tres paraules. Juliol 2021

1. Ombra, neu, sabó

Un dia, amb la meva amiga M. Rosa, vam anar al bosc a collir herbes aromàtiques. Farigola, marialluïsa, romaní i moltes més que no recordo. Quan ja portàvem una bona estona caminant i acalorades, ens vam asseure a l'ombra d'un preciós i enorme til·ler. Des d'allà vam veure que a les muntanyes del fons hi havia neu. Allà potser s'hi estava ben fresquet, però on estàvem nosaltres feia molta calor. Quan vam arribar a casa ens vam rentar les mans i la cara amb sabó perquè ens havíem embrutat molt.

2. Soledat, agulla, cançó

Avui he arreglat, uns pantalons de la meva filla Sílvia. M'ha costat molt enfilem l'agulla, però finalment ho he aconseguit. I mentre cosia, m'he posat a cantar una cançó. Quan estic contenta m'agrada cantar. En acabar, m'he adonat que l'única que m'acompanya és la soledat. I just, en aquell moment, m'ha trucat la meva filla i m'ha dit que vindrà a buscar els pantalons. M'he

alegrat molt perquè estarem juntes.

3. Comerciant, serp, vaixell

Sortint del càmping on estàvem, van veure una serp, per com que anàvem amb el cotxe, no vam fer res. Ens dirigíem al port de Palamós per anar a fer una excursió pel mar en un vaixell.

Hi havia molta gent. I allà vam conèixer un senyor que va dir que era comerciant. Vam fer una amistat nova. Sempre és bonic fer amistats!

4. Òmnia, casa, aprenentatge

Fa quasi dos anys que tenim el virus de la Covid-19. Tot aquest temps hem seguit treballant a l'Òmnia, amb la senyoreta que ens ensenya. Tots els aprenentatges els fem des del mòbil amb videotrucades, des de casa de cada una de les persones. Jo estic contenta de poder-ho fer així, encara que també, trobo a faltar de poder-nos veure cara a cara, però m'ho passo molt bé.

Mini contes de les tres paraules. Desembre 2021

1. Multitud, sutge i esquena.

Ahir vaig anar al metge, perquè em feia molt de mal l'esquena, però jo crec que va ser que vaig voler netejar la xemeneia per treure-li el sutge. La doctora em va dir que m'enviava a fer-me una radiografia, per veure si hi tenia alguna cosa. Quan vaig sortir del metge, hi havia una multitud de gent al carrer.

- Què passa?- vaig pensar. I és que hi havia una manifestació, contra la violència masclista, que no me n'havia assabentat que la feien i, m'hi vaig afegir, tot cridant: No són morts, són assassinats!

2. Lleona, soldat, amagatall.

Fa temps vam fer un viatge per la selva de Kènia. Allà, hi havia molts animals, de tota mena. Jo estava encantada perquè m'agraden molt els animals. En una de les rutes ens vam topiar amb una lleona que, en veure'ns, es va parar, ens va mirar i va córrer a amagar-se al seu amagatall.

A la reserva, hi havia uns soldats que vigilaven que no hi hagués caça furtiva. I de cop, vam veure com un dels soldats va anar a separar uns micos petits que es barallaven. Va ser un viatge molt bonic.

3. Dona, home i mort.

Fa uns dies vam anar a passejar una estona i, de cop, vam veure una dona que queia. Vam anar cap a ella per ajudar-la. Un home, que venia corrent, la va agafar abans que nosaltres. Era el seu marit. Ens va dir que se li escapava de casa, que sempre vol anar al carrer. Ell ja tanca la porta de casa amb clau. Però, aquell matí se n'havia descuidat. No és que la vulgui tenir tancada. Està malalta. Té alzheimer, iestic sol per cuidar-la. La dona no tornava en si i el marit va trucar a una ambulància i se la van endur a l'hospital.

Uns dies després vam veure aquell home i ens va dir que la seva dona havia mort, i vam quedar... Però ens va dir que tenia altres malalties. En fi pobreta, que en pau descansi!

4. Fosc, passes, ironia.

L'altre dia, la meva filla i jo vam anar a caminar per un parc. I vet aquí que hi havia uns gronxadors. Sense pensar-m'ho, m'hi vaig asseure i vaig fer anar les cames amunt i avall. Vaig pensar: així faig rehabilitació. Al meu genoll li anirà bé. Vam arribar a casa que ja s'havia fet fosc. I la Sílvia, la meva filla, va mirar el mòbil per veure quantes passes havíem fet.

- Mare, hem fet 10.300 passes - em va dir

- Oh! Tant hem caminat? - vaig preguntar-li

I ella amb ironia em va respondre, que cada dia hauríem de caminar un tros més.

5. Fantasma, vermell, veueta, plor, riu.

Un dia anant a la muntanya amb el meu net vam arribar a un lloc molt bonic que hi havia un riu i un camp ple de flors. El meu net em va collir una flor i em va fer molta alegria perquè soc la seva padrina i em va tocar el cor. A la tarda vam anar al supermercat amb el seu cotxe, que per cert és de color vermell i quan va haver aparcat li vaig dir, ostres! Sí que corres per conduir!, i ell em va respondre, així tot rient: - sí, és el cotxe-fantasma.

Quan sortíem del supermercat vaig sentir que és una veueta que deia: àvia, àvia. Em giro per veure qui era i, de sobte, veig que era la meva besneta, que és neta d'un altre fill meu. Em va alegrar molt veure-la, ja que feia dies que no la veia, igual que el meu fill. Quan ens vam acomiadar sento el plor d'una criatura i resulta que era la meva besneta que volia venir en mi, però no podia ser perquè ells viuen a França, i ja era molt tard. Jo li vaig dir que un altre dia ja es podria quedar amb mi, i així es va quedar contenta.

6. Esbarzer, aigua, foca.

Un dia vam anar a passejar amb la meva filla. Era un passeig ple d'arbres alguns d'ells fruiters. Aleshores vam veure un esbarzer i vam agafar unes quantes mores, que per sort, estaven ben bones. Després vam arribar a un safareig que hi havia molta aigua, vaig suposar que era de feia molt de temps i que el devien fer servir per rentar la roba antigament. L'aigua estava molt bruta i hi havia granotes.

En tornar a casa va venir la meva neta i vam encendre la televisió. Hi feien un documental sobre el mar i els animals marins. A ella li agraden molt els animals, i vam veure una foca i després un pilot de foques més. Era un documental molt bonic!

7. Llibre, prat i cotxe.

Anàvem en cotxe cap a Girona amb les meves filles per anar a veure els llums de Nadal i comprar una mica de regals.

A una de les meves netes li agrada molt llegir i, li vaig comprar un llibre que espero que li agradi molt. A les meves besnetes petites els hi vaig comprar un joc. Era un prat que tenia tot d'animals. Els hi va agradar molt perquè tenia vaques, cabres, bous, gallines, cavalls, ponis, gossos i gats.

8. Festa, Nadal, foscor, finestra, moto, verduretes.

Aquest matí he tret el cap per la finestra i tot i el sol radiant, feia un fred que pelava. Pel carrer ha passat una moto tan gran que tothom se la mirava.

La Sílvia, la meva filla, ha vingut a dinar. He fet verdura amb patates i un tros de peix. Em va dir que el dinar estava molt bo. Jo hi vaig afegir: i saludable!

A la tarda vam anar a comprar coses per Nadal, perquè encara no tenia res, ni un regal per una amiga que cada any ens convida. Com que el dimecres 8 de desembre és la festa de la Mare de Déu de la Puríssima, fem una festa grandíssima perquè és el sant de la meva millor amiga. Li vaig comprar una brusa que crec que li agradarà i li combinarà molt bé amb una faldilla que té. Hem tornat a casa amb les compres i els regals de Nadal enmig de la foscor de les tardes de tardor.

Mini contes de les tres paraules. Abril 2022

1. Mitologia, camí, arbre

Vàrem passar per un camí que anava a la platja. Nosaltres érem tres amigues. I vam anar per remullar-nos els peus i caminar per la sorra. Era molt relaxant. Quan tornàvem cap a casa, vam passar per un altre camí que estava ple de flors. Era molt bonic perquè n'hi havia de tots colors. Més avall, hi havia un arbre que era un desmai preciós. Quan ja estàvem arribant a casa, al parc hi havia un grup de persones que parlaven de mitologia i religió, però com que era una miqueta tard no ens hi vam quedar.

3. Tranquil·la, cavall, unguent

Vàrem anar a passar un cap de setmana amb la meva filla i la meva neta a les muntanyes de la Vall d'Aran. Hi vam anar en cotxe veient tot el paisatge i els animals que es veien, cavalls, cérvols i fins i tot, al lluny, un os. També vam veure un cavall que tenia el seu fill o filla al costat. Va ser molt bonic. De sobte, ens van passar pel davant del cotxe uns porcs senglars. Ens vam espantar molt, sobretot la meva neta. Però, al cap d'una estona ja estava més tranquil·la. Quan vam arribar al poble que havíem triat per passar el cap de setmana, la meva neta, en baixar del cotxe, es va entrebancar i es va fer una rascada bastant profunda. Vam anar corrents a una farmàcia que hi havia en aquell carrer on li van posar un unguent i, ens van dir que no podíem treure-li fins al

cap de tres dies.

L'endemà, quan vam arribar a casa, li vam tornar a curar i en destapar-li vam veure que ja ho tenia molt bé. Realment, l'ungüent era molt bo!

4. Llet, llàstima, intel·ligència

La meva filla i jo vam anar al supermercat a comprar algunes coses que em feien falta.

Quan ja anàvem cap a la caixa, vaig dir:

- Ai!, no hem agafat la llet.

I la meva filla la va anar a buscar.

Quan anàvem cap al cotxe, vam veure que una nena s'escapava de la seva mare i en aquell moment passava un patinet que quasi l'enganxa, a la criatura.

Però, ja vaig quedar tranquil·la i vaig dir:

- Quina llàstima per la nena!

Però va ser un ensurt i ja va estar.

Vam veure com, la nena, intel·ligent, va dir:

- Mama, estigues tranquil·la perquè no ha passat res. Però la mare estava molt nerviosa i li va dir a la nena:

- No ho tornis a fer més!

- No, mama, no ho tornaré a fer.

I la mare es va tranquil·litzar.

5. Blanca, bogeria, taló

La meva amiga Blanca se'n va anar a la bugaderia a rentar la roba que tenia per rentar. Quan va sortir de la bugaderia, de camí a casa, va caure i un senyor la va ajudar a aixecar-se i també a portar la roba. La Blanca anava coixa i era perquè se li havia trencat el taló de la sabata. No va voler anar al metge, va dir que no feia falta.

6. Avi, navalla, llamp

El meu avi feia de transportista de Mataró a Barcelona i de Barcelona a Mataró. Sempre portava una navalla per poder menjar una taronja que s'emportava cada matí. Per Mataró repartia amb un carro arriat per una egua. Jo, a vegades, havia anat amb ell i, m'agradava molt. Un dia, mentre repartíem per Mataró, va començar a ploure i un llamp va espantar l'egua que va fer un salt que quasi ens tira al meu avi i a mi. Per sort no va passar res.

7. Paper, got, bastó

En sortir de casa per anar a passejar, vaig agafar la bossa de les escombraries de paper per llençar-los al contenidor blau.

Després, vaig passejar pel port de Roses, que és molt bonic. De sobte vaig tenir un sobresalt perquè en la terrassa d'un bar, a una senyora li va caure un got que va fer un soroll molt fort. Anant caminant pel passeig, vaig tenir un altre ensurt. Un senyor que anava amb un gos i, que el gos l'estirava molt, li va pegar amb el bastó. I el gos, pobret, va fer un xiscle i va plorar. Em va saber tant de

greu que el pagués així!! Li vaig dir que no hauria de pegar al pobret gosset. El senyor em va mirar i sense dir-me res va girar cua i va marxar. Mala gent! Vaig pensar.

8. Angoixa, detectiu, ploma.

Quan tornava cap a casa, feia molt de vent i vaig veure com volava una ploma d'ocell i quan va arribar a terra un nen la va collir. Em va fer gràcia que el nen l'agafés.

Aleshores, vaig veure a una senyora que havia estat veïna meva i que feia molt de temps que no la veia. Em va fer molta il·lusió perquè és una bona veïna i vam estar una estona parlant. Em va explicar que feien els seus fills. Resulta que, el seu fill gran s'havia fet detectiu.

A la tarda, després de dinar, em vaig posar a escriure, amb la meva ploma, una poesia. Quan era jove m'agradava escriure'n, m'agradava molt. Ara ja no ho faig. Mira... En aquell moment em va fer il·lusió.

Mentre estava escrivint, vaig sentir uns crits que venien del carrer. Vaig mirar pel balcó, i era que havien topat un cotxe i una moto. En veure-ho, en va venir angoixa!

9. Jardí, porta, bramar.

Vam anar a veure una casa que tenia un jardí molt bonic amb unes flors molt boniques de tots els colors i també tres arbres fruiters: un presseguer, un pruner i

un llimoner. A dins de la casa em vaig fixar que les portes eren blanques menys la del lavabo que era de color blau. Em va agradar molt la distribució de la casa. Hi havia el menjador amb una sala d'estar, la cuina que era bastant gran amb una porta per anar al patí on hi havia una caseta amb la rentadora, un safareig i un estenedor. A la planta de dalt, hi havia les habitacions. Una de matrimoni amb bany i tres habitacions més.

Mentre miràvem la casa, vam sentir com els nens, que estaven al patí, es barallaven i un d'ells va començar a bramar. Van anar-hi corrents i els vam haver de separar. I en un tres i no res, ja tornaven a ser amics de l'ànima. I tot havia estat, perquè els dos volien pujar al trapezi i només és per a una persona.

Moltes gràcies, Rosa Maria!

Els mini contes de la Ascensió Jiménez

Activitat del Punt Òmnia Bon Pastor de Figueres

Abril 2022

Mini contes de les tres paraules. Juny 2021

1. Silla, maleta café.

Berma, una chica de 23 años, salió de la estación de trenes de Barcelona, subió por el paseo de Gracia para arriba, dejó la maleta en el suelo y se sentó en una silla de una terraza, donde le sirvieron un bocadillo de jamón ibérico y un buen café capuchino. Como hacía buen tiempo y se estaba divinamente se quedó sentada hasta la hora de que saliera el próximo tren para Madrid.

2. Pelota, cabaña, reloj.

En lo alto de la campiña tenían sus padres una cabaña donde iban a pasar los veranos con los niños. El verano pasado invitaron a unos amigos del cole porque decían que se aburrían solos; con estos, jugaban con las pelotas, al escondite, a pillapilla y muchos juegos más. Iban a pescar al río y se bañaban todos los días. Este verano se les hizo corto y llegó la hora de volver a casa. Un día les dijo su padre: Recoged todo muy bien que mañana cuando toque el reloj a las siete nos vamos a casa.

Mini contes de les tres paraules. Juliol 2021

1. Sombra, jabón, nieve

Los tres primos

Era un día de verano. ¡Hacía un calor, que hasta las lagartijas iban con cantimplora!. En el patio de uno de los primos había una higuera muy grande y con mucha sombra, Se les ocurrió poner una piscina debajo la higuera y metieron dos botellas de jabón para hacer espuma, cuanto más se movían en el agua más espuma salía, llegó el momento que se desbordó y empezó a correr por el suelo y aquello parecía un río de nieve Los tres disfrutaron de lo lindo.

2. Soledad, aguja, canción

La abuela Agapita

Mi abuelita tenía 90 años y había perdido mucha movilidad La mayor parte del tiempo lo pasaba en soledad sentada en el jardín de su casa, cantando y cosiendo. Como no veía a enhebrar la aguja me llamaba a mí para que le enhebrara cinco o seis agujas con un trozo de hilo muy largo, así: decía, tengo para más tiempo. Mientras yo la enhebraba las agujas, ella me cantaba una canción de cuna que lo había hecho desde siempre cuando era una bebé y

me decía: con esta canción te dormías en tu cunita. ¡Gracias, abuelita por tus canciones!

3. Comerciante, serpiente, barco

Se había escapado de la cárcel con solo 20 años, era un niño; pero iba con muy malas intenciones. Iba haciendo fechorías cada vez más grandes, pero muy inteligente. Esta vez se fue al puerto, logró subirse a un Barco Mercante. Se escondió en la bodega y esperaba llegar a Nueva York donde le habían dicho que la vida era fácil.

De repente entre unas cajas salió una serpiente enorme, el chaval se asustó y quiso esquivarla, pero fue inútil el animal asustado también se quiso defender y se tiró a degüello, le mordió en varios sitios y le dejó sin sentido. Gracias a un comerciante que fue a buscar unas agendas que tenía en sus maletas y viéndolo le socorrió el cual quedó muy agradecido y se hicieron grandes amigos.

4. Òmnia, casa, aprendizaje

Adelina era una señora que se jubiló y se aburría mucho en su casa. Un día se encontró a una amiga que venía del Punt Òmnia. A dónde vas Adelina? - Pues, no sé, no tengo rumbo fijo, he

salido a andar un poco porque estoy cansada de estar en casa.- No haces ninguna actividad?- Y eso qué es? - Mujer estás muy atrasada cómo se conoce que no has hecho otra cosa en tu vida que trabajar y trabajar.

Mira: apúntate a Punt Omnia. Yo vengo de allí , hacemos esto, aquello, lo otro y lo de más allá, no nos aburrimos y realizamos un montón de aprendizajes muy divertidos. - Mañana me voy contigo y me apunto, quiero disfrutar de todo eso que me cuentas.- Y así fue cómo Adelina llegó a esta institución: Punt Omnia para hacer toda clase de actividades y envejecer con alegría.

Mini contes de les tres paraules. Desembre 2021

1. Multitud, hollín y espalda

Había una vez un niño llamado Kiko. Estaba con sus amigos en una plaza del pueblo. Había una gran multitud de gente esperando que pasara la cabalgata de Reyes. De repente, y muy pensativo dijo a sus amigos: ¿cómo puede ser que los Reyes Magos bajen por la chimenea de las casas si están llenas de hollín y muy sucias? A demás, no podrían cargar los juguetes a la espalda, no cabrían por el agujero y los chafarían todos. Uno de ellos le contestó: No seas pesimista, los Reyes son magia pueden hacer lo que quieran.

2. Leona, soldado y guarida.

En una pequeña ciudad se criaron dos muchachos fuertes y robustos. Cuando llegaron a mayores quisieron ser militares. Uno llegó a ser capitán; pero el otro no pasó de soldado.

Un día fueron hacer maniobras por la montaña, como iban tan cansados se pararon a descansar. Entre unas rocas enormes salió una leona enseñando los dientes, estaban tapando la entrada a su guarida una especie de cueva donde tenía sus cachorros.

Los soldados atemorizados la dejaron pasar y se fueron muy despacito montaña abajo.

3. Mujer, hombre, muerte.

Érase una vez un hombre que tenía mucho miedo a la muerte. Su mujer le contó una historia para tranquilizarlo. Decía así:

En este pueblo se está muriendo la gente por las calles, todos los que salen caen fulminados. Cogeré mi coche y me iré a otra ciudad y así lo hizo. Cuando llegó a dicha ciudad, se encontró un personaje y le contó lo que pasaba y este le contestó: Yo soy la muerte, te estaba esperando, tú tenías que morir aquí y has venido a buscarme. ¡Esta noche morirás! (Moraleja)

No huyas de la muerte porque te encontrarás con ella cuando se te acaben tus días.

4. Oscuro, pasos, ironía.

Dos hermanitas dormían juntas. Una le dice a la otra: - levántate que tenemos que ir al colegio. Hace un día espléndido. Brilla el sol en lo alto del cielo y los grillos están cantando en el jardín.

- ¡Pero si está muy oscuro! No se ve nada, oigo pasos y tengo miedo. Yo no quiero ir al cole. ¡Mamá...!

¡Mamá...! Ven conmigo. Te necesito. Mi hermana quiere que me levante y es de noche todavía.

La mayor le abre la ventana para que se espabile y ve la ironía de su hermana.

5. Fantasma, rojo, vocecita, lloro, río.

Había una vez un castillo en una montaña muy alta donde todos los niños solían ir de excursión una vez al año, casi siempre en el último día de octubre cuando se celebra la fiesta de Halloween. Suelen ir todos disfrazados con unas caretas que dan miedo. Por el

camino hablando entre ellos se decían: Yo quiero ver un fantasma de esos que tienen cara de rombo y no se les ve lo que hay dentro. Otro decía: Si salen con esas caras tan feas llenas de sangre y con cuchillos en la cabeza daré gritos de socorro y lloro para pedir auxilio y un tercero se burlaba de ellos diciendo: pues yo me río de todas esas bobadas, todo es mentira. Tan solo es una fiesta.

Cuando llegaron al castillo lo vieron tan negro oscuro y lleno de humedad

que verdaderamente daba pánico entrar. Se asomaron a la puerta y se oyó una vocecita que decía: entrad niños no tengáis miedo, cuando yo era como vosotros venía todas las tardes aquí a jugar. Aquella voz les tranquilizó y pudieron ver el castillo en todo su esplendor.

Al regresar todos alucinaban y querían contar sus experiencias del día tan maravilloso que habían pasado.

6. Zarzamora, agua, foca.

Había una vez una casa de vacaciones donde iban grupos de niños a pasar unos días para descansar de los duros exámenes de final de curso. En esta casa había animales, árboles frutales y toda clase de plantas. Estaba junto a un río donde habían construido una balsa profunda y con mucha agua, iban a pescar algún que otro día. Una mañana se levantaron temprano y se fueron a la balsa. Cuál fue su sorpresa, cuando vieron saltar y jugar una foca entre las truchas que ellos iban a pescar.

Algunos no les gustaba la pesca y decidieron ir a coger moras. En una zarza que había en las viejas paredes junto al río. Llenaron las gorras de hermosas y negras moras y se las fueron a comer junto a sus compañeros.

Llegó el día de la vuelta y con mucha pena tuvieron que dejar la casa, el río, la balsa, la foca, las moras y despedirse de sus compañeros hasta el próximo curso.

7. Libro, prado, cotxe.

Era un domingo por la tarde. Un grupo de adolescentes no sabían qué hacer y se estaban aburriendo.

De pronto, una dijo: ¿por qué no organizamos una merienda y nos vamos al campo?

Pues sí, contestaron todas alegremente. Una cogió el coche de su madre (sin carnet de conducir) se subieron todas en él, apretujadas como en una lata de sardinas y empezaron a cantar y a meter follón. La que conducía que no sabía lo que llevaba entre manos en un despiste se salió de la carretera y rodó por un prado. Suerte que no había precipicio y ninguna salió herida, aunque el auto quedó malparado. Asustadas y pensando en la reprimenda de la madre.

8. Fiesta, Navidad, oscuridad, ventana, moto y verduras.

Había una vez una niña llamada Olivia. Estaba sola en este mundo, no tenía ningún familiar. Sus padres habían muerto en un accidente y la metieron en una casa de niños abandonados. Tenía una amiguita que había sido adoptada por una familia. Llegó la fiesta de Navidad y la adoptada se acordaba de su amiguita, que estaría comiendo verduras y ella disfrutaba de succulentos manjares. En medio de la oscuridad de la noche se asomó por una ventana y vio cómo una moto daba vueltas en la calle. Ni corta ni perezosa escribió una carta y se la tiró al motorista.

En ella le decía: que fuera a buscar a Olivia en tal sitio y la trajera a su casa. Cuando llegó junto a ella la colmó de besos, abrazos y pasaron la Navidad más linda de su vida.

Mini contes de les tres paraules. Abril 2022

1. Fábula, enfurecido y torre

Te voy a contar una fábula, dijo un perrito a otro que estaba merodeando por sus alrededores. Vivíamos en un corral con las gallinas y los cabritos. Todos éramos felices hasta que un día un cabrito dijo: Yo seré el que mande en el corral. De eso nada. Está el gallo Kirico que tiene locas a todas las gallinas y le obedecen, se sube al tejado lanzando unos quiquiriqués y se cree el dueño. El cabrito enfurecido se subió a la torre del campanario y gritó: Donde está el gallo Kirico? Le voy a demostrar quién manda aquí. Tanto gritó puniéndose al filo del campanario que se cayó.

(moraleja) No quieras quitar el puesto a los demás y vive tranquilo con lo que te toca.

2. Mitología, Camino y Árbol

Un abuelo con sus nietos

Un abuelo salió a pasear con sus tres nietos por un camino muy largo que llevaba al bosque. Cuando estaban bastante lejos del pueblo empezó a llover

y relampaguear. Se oían los truenos muy cerca de ellos, por lo que uno de los niños dijo: mira abuelo, un árbol donde nos podemos refugiar hasta que pase la tormenta.-

Así lo hicieron. Estando sentaditos el abuelo les contó: Sabéis que en la Mitología Griega Zeus era el Dios de la lluvia, los relámpagos y los truenos? Y la pequeña preguntó: Qué es la Mitología abuelito? - Este sonriente, comenzó a explicarles que los antiguos contaban a sus descendientes con los medios que tenían miles de historias, leyendas y el principio del universo. Se quedaron maravillados de las cosas que les contaba su abuelo.

3. Tranquila, caballo y ungüento

Los dos primos

Érase una vez un niño llamado Amadorcito. Su padre le regaló un caballo el día de su cumpleaños, y muchas tardes iba a montar y hacer carreras en una pradera que había cerca de su casa. Un día le acompañó su prima que tenía 9 años como él y hacían una carrera cada uno. La niña no sabía mucho y se caía con mucha facilidad

En una de las carreras el caballo se asustó y empezó a saltar y correr como un loco. La niña no lo pudo sujetar y se cayó, con tan mala suerte que se dio con una piedra en la cabeza y se hizo una herida. El chaval la acarició y le dijo: tranquila, esto no es nada, tienes que ser valiente, porque, sino otro día no te dejarán venir a montar el caballo. Cuando llegemos a casa te untaré con el

ungüento que tengo para los golpes que me doy jugando al fútbol. Se unta y a los pocos minutos ya no sientes dolor. De acuerdo, asintió la niña toda compungida. .

4. Leche, lástima e inteligencia

El caserío

Había una vez un caserío en lo alto de la montaña, donde vivía una abuela con sus hijos y nietos. Todos ayudaban en los trabajos de la casa, los pequeños daban de comer a las gallinas. Los más grandes ordeñaban las vacas para que la abuela hiciera el queso con la leche que traían. Lástima que todos eran chicos. La abuelita quería una niña para estar más acompañada; porque los varones (decía) son más despegados y no piensan más que en jugar por el monte y subirse a los árboles. En cambio, los vecinos de enfrente tenían una niña que era la inteligencia personificada. Solía venir a jugar con sus nietos y les enseñaba a leer cuentos, escribir, sumar, restar y multiplicar. Y les decía: cuando seáis mayores vais a necesitar saber todo esto para ganáros la vida.

5. Blanca, locura, tacón

Dos ardillas: Cuqui y Muqui

¡Estoy sin blanca!- le dijo Cuqui a Muqui, esperando que ésta le pagara la cena. ¡Qué locura! - Ya te has gastado toda la pasta del talón que te dio tu

padre? - Pues sí, el dinero se va como el agua.- Pues yo no tengo ni un céntimo. ¡Qué tarde más aburrida que vamos a pasar si no tenemos dinero! - Échale imaginación a la vida, no todo está perdido. Lo podemos pasar bien con los bolsillos vacíos. ¿Cómo?- Contando cuentos. - Y así pasaron la tarde las dos ardillas, en la rama de un árbol.

6. Abuelo, navaja, y relámpago

A ver niños, ¿quién quiere contar un cuento de su abuelito?

- Yo, yo, - dijo una niña de 7 años - "Un día mi abuelo se fue al campo a trabajar y se llevó la merienda porque volvería muy tarde. En el campo tenía encinas que daban bellotas para el engorde de los cerdos y entre las encinas había una muy grande, muy grande donde se sentaba mi abuelo a la sombra para descansar y merendar. Solía llevar una navaja en el bolsillo para cortar el pan y el queso, porque apenas le quedaban dientes. Y en estas, cuando estaba comiendo tan tranquilo empezó a llover, caían goterones, se oían truenos y un relámpago que iluminó todo el campo. Allí se quedó sentadito hasta que se terminó la tormenta y pudo venirse a casa".

7. Papel, vaso, bastón.

Había una vez una residencia donde vivían muchos ancianos. Solían ir a pasear por el jardín y hablaban entre ellos contándose sus batallitas de cuando eran jóvenes. Casi todos iban con bastón, así se sentían más seguros al caminar. En

un banco bajo un árbol estaba sentado un viejito de 90 años que se pasaba los días pidiendo un papel para escribir a su novia, los compañeros le seguían la corriente, y de vez en cuando le llevaban un vaso de agua para que se mojara la boca. Un día recibió la visita de su hijo que le llevó bombones, caramelos galletas y mazapanes y toda clase de dulces. Se puso tan contento que llamó a sus compañeros para celebrar tan agradable visita.

8. Pluma, Detective y Angustia

Había una vez un cerdito rechoncho y gordito que se creía detective. Visitó todas las zahúrdas de los demás cerditos para buscar a uno que se había comido la cena de otro. Lo encontró durmiendo panza arriba y le dijo:

- Hola gordito, ¿qué has hecho con la comida de tu amiguito?

- Mire Usted, mi compañera tenía mucha angustia porque no había encontrado comida durante el día y la cogí para ella. - Yo no me la comí.- Pues le voy a tener que denunciar. - El supuesto detective cogió la pluma para redactar la denuncia y se le cayó en una rejilla donde iba toda la porquería de todos cerdos. Se echaron todos a reír y el detective avergonzado cogió las de Villa Diego y no le volvieron a ver.

9. Jardín puerta y berrear.

Corrían los cervatillos por un inmenso jardín en el bosque donde vivían con sus padres.

Una mañana temprano abrieron la puerta de su jardín y oyeron berrear a su padre, no lo habían oído nunca y se estremecieron de miedo.- Mamá, mamá, qué le pasa a papá? - Nada, hijo mío, que se siente muy macho y grita a los cuatro vientos para que le oigan los demás y no se les ocurra venir por aquí a pasearse en su territorio. - Mamá, hay que ser muy egoísta. Lo quiere todo para él. En el colegio nos dicen que tenemos que compartir.

10. Bolsillo, tristeza, ventana, qué pasa?, bonita.

Había una niña pequeña asomada a una ventana, con una carita y una mirada llena de tristeza.

Me acerqué a ella y le dije.- ¿Qué pasa bonita? Se me quedó mirando fijamente, sin decir una palabra, con lágrimas en los ojos. Agachó la cabeza y sollozaba como queriendo hablar. La cogí, la sequé las lágrimas y vi que verdaderamente no podía hablar, era muda. Me di cuenta de que en el bolsillo llevaba una carta, en la que decía: Es mi tercera hija y no la puedo alimentar, y tiene un problema que no la permite articular palabra, no puede hablar. Doy

las gracias a quien la recoja y pueda hacer algo por ella. Me la llevé a mi casa, la proporcioné todos los cuidados médicos que necesitaba y hoy es una niña alegre, habla perfectamente, es cariñosa, inteligente y rebosa, felicidad.

Muchas gracias, Ascensión!

Els mini contes de la Dolors Martí

Activitat del Punt Òmnia Bon Pastor de Figueres

Abril 2022

Mini contes de les tres paraules. Juny 2021

1. Cadira, maleta, cafè.

L'Eulàlia portava una maleta gran per anar de vacances. Passejava per una avinguda molt ampla, va entrar a un bar a prendre un cafè i va seure a una cadira molt còmoda.

2. Pilota, cabanya, rellotge.

El primer que vaig fer en despertar-me va ser mirar el rellotge. Amb els meus néts i neta havíem llogat una cabanya per passar el cap de setmana. El càmping que vàrem escollir era un lloc perfecte per jugar a pilota, gaudir de la natura i la tranquil·litat.

3. Tren, infermera, tempesta.

Ahir vaig anar amb tren a Barcelona. Al seient del costat tenia una noia jove. Parlant amb ella em va dir que treballa a l'hospital Clínic d'infermera i m'explicava que fan moltes hores a causa de la pandèmia. En sortir de l'estació, ja es veia un cel enfosquit, s'apropava una tempesta, vaig començar a caminar lleugera i just a la cantonada vaig veure la meva neboda que venia a recollir-me.

4. Pallasso, gripau, camió.

Ara que comencen obrir els bars, els cinemes, els teatres, els circs... Hem decidit anar a veure un espectacle. Als afores de la meua ciutat s'ha instal·lat un circ. Dins dels camions hi ha lleons, elefants fins i tot, gripaus. L'espectacle promet ser molt divertit, però, segur que amb el que més ens divertirem serà els pallassos.

5. Nina, cavall, rosa.

De petita anava a l'horta els dies que feia bon temps. Els meus pares tenien un cavall blanc que, els ajudava a treballar la terra i treia l'aigua del pou amb una politja. A l'horta hi havia moltes verdures, arbres fruiters i flors. A la meua mare li agradaven molt les flors, plantava roses, lliris, margarides. Mentre ella cuidava les flors jo jugava a nines el seu costat.

Mini contes de les tres paraules. Juliol 2021

1. Ombra, sabó i neu

Els meus nets, en Pau i en Roger, van anar de vacances al Pirineu, varen pujar a la Pica d'Estats, la muntanya més alta de Catalunya. Era a l'estiu, i van passar molta calor, aprofitaven totes les ombres dels arbres i, així i tot, encara quedava una mica de neu. El pitjor la brutícia de les vambes, sort que amb el sabó vegetal vaig aconseguir deixar-les com noves.

2. Soledat, agulla, cançó

De petita, la meva mare, em feia anar a aprendre a cosir amb la modista del poble. Ara quan sento la soledat m'agrada agafar l'agulla i cosir i cantar les cançons com quan era una nena i m'omple l'ànima.

3. Comerciant, serp, vaixell

A l'estiu ens agrada molt anar a la platja, el meu lloc preferit és a Llançà. Tot i que hem de caminar molt i per la muntanya, però val la pena, l'aigua és molt neta. La setmana passada vàrem tenir un ensurt, se'ns va creuar una serp...! I cames ajudeu-me! La serp ens va fer córrer. A la tarda abans de tornar a casa, sempre anem a fer un passeig al port, ens agrada veure arribar els vaixells dels pescadors, i els comerciants fan tractes per comprar el millor marisc al millor preu. M'agraden les tardes d'estiu!

4. Òmnia, casa, aprenentatge

Quan em vaig jubilar vaig decidir anar al Punt Òmnia. Tenia moltes ganes d'assolir aprenentatges nous, així que vaig apuntar-me a Català I tecnologies ordinador I mòbil. El que més m'agrada és tenir una professora com tu, amb tanta paciència i ganes d'ensenyar. Des del confiament fem les classes de Català a casa, tot i que és tot en línia, he continuat aprenent! Estic molt agraïda! Bon estiu!

Mini contes de les tres paraules. Desembre 2021

1. Multitud, sutge i esquena.

El dissabte passat ens varen convidar a un aniversari.

La festa va tenir lloc a una masia de la Bisbal. La casa era molt gran i, l'exterior era immens. Amb piscina, jacuzzi, pista de tennis i de pàdel. Ens ho vàrem passar molt bé. I hi havia una multitud de gent! Per dinar varen fer carn i verdures a la brasa. La sorpresa va ser quan es va apagar la xemeneia. Estava plena de sutge. Jo els vaig ajudar a netejar-la. I de tant ajupir-me vaig acabar amb mal d'esquena.

2. Lleona, soldat, amagatall.

Me'n recordo molt del meu avi!

El meu avi es deia Domingo, i jo l'estimava molt! Sempre m'explicava anècdotes. Una d'elles era quan feia el servei militar. Ell va fer la mili a Puigcerdà. A vegades acampaven setmanes al mig de les muntanyes on feien instruccions i entrenaments molt rigorosos. Els preparaven per ser bons soldats. Un dia, de matinada, varen veure una lleona. Uns dies més tard se'n van assabentar que s'havia escapat del Parc natural del Pirineu, allà tenien felins en captura. El meu avi m'explicava que varen tenir molta sort. Durant aquell temps havien fet molts amagatalls i gràcies a això es varen salvar.

3. Dona, home i mort.

En aquest món, hem de buscar coses que ens diverteixin. Jo em diverteixo molt, escoltant música i ballant. Actualment hi ha molts artistes i cantants. Jo no faig diferència si es dona o home. M'agraden molt o poc. Malauradament, aquesta setmana, m'ha commocionat la notícia de la mort, en accident de cotxe, d'un artista Italià. En assabentar-me'n, m'he entristit. Fa anys que escolto la seva música. I hi he passat molt bones estones! El cel sigui!

4. Fosc, passes, ironia.

Actualment, cada dia, la gent surt més a caminar. Els metges ho recomanen per tenir una bona salut. Tant si és de dia com si ja és fosc, trobo persones caminant. Els joves fan passes llargues i la gent gran passes petites. Ironia de la vida. Paul Tergat, camina a poc a poc. ¿És molt ràpid?

5. Fantasma, vermell, veueta, plor, riu.

El Halloween, tot i que és una festivitat estesa arreu del món, és d'origen celta. Jo des de fa anys vaig a Peralada a celebrar-lo. Allà ens reunim amb la família. Els petits i, alguns grans també es disfressen. Els més petits piquen les portes, amb una veueta a vegada de por i altres de gresca i diuen: "paga o plora!" Tot per rebre uns quants caramels. Aquest any hi hem tornat tots. Ens hem disfressat de fantasmes. Alguns blancs i altres vermells. Als petits els hem sentit riure i plorar!

6. Esbarzer, aigua, foca.

Aquesta setmana vaig tenir un mal son. Somiava que nedava al mig del mar i, de sobte, tenia una foca el meu costat i jo no podia sortir de l'aigua. Al matí, vaig despertar-me amb un mal de cap terrible. Així i tot, vam anar a caminar, aprofitant que feia molt bon dia.

Vam anar pel camí de Ronda i, tot passejant, en veure els esbarzers vaig recordar que havia somiat que nedava al costat d'una foca. Quan vaig arribar a casa, ja no tenia mal de cap i el somni no era tan dolent!!

7. Llibre, prat i cotxe.

Per a mi, un llibre és molt més que un grup de fulles, és més entretingut i sa que altres mitjans. A vegades, un llibre pot ser el millor amic i una gran ajuda per passar estones, algunes vegades la tecnologia falla i els llibres amb paper no, són més fiables. A la tardor m'agrada agafar el cotxe i buscar algun lloc per llegir i desconnectar, preferentment un Prat on hi hagi poca gent i pugui concentrar-me en una nova lectura.

8. Festa, Nadal, fosc, finestra, moto i verduretes.

El mes de desembre els dies són molt curts, a la tarda de seguida es fa fosc. Per sort tenim les festes de Nadal que ens omplen d'il·lusió, alegries, reunions familiars...

M'agraden les sobretaules i poder fer regals. Aquest any en Pau demana una càmera de fotografia; en Roger una moto i la Jana un monopatí. Ja fa uns dies que han encès les llums de Nadal i cada vespre miro per la finestra per veure els carrers il·luminats i les cases amb els arbres adornats. Un cop a acabades les festes i els àpats abundants, l'única cosa que ens convé és menjar verdures i caminar. Bon Nadal i Feliç 2022!

Mini contes de les tres paraules. Abril 2022

1. Rondalla, enfurismat, Torre

Al meu poble, l'escola està ubicada a la Torre d'en Reig. És un edifici emblemàtic de Vilabertran igual que l'església romànica. Se celebra una festa popular, cada any s'organitzen en els jardins de la torre on celebren l'arribada de la primavera. I hi ha grups que toquen cançons populars amb panderetes i guitarres, l'alcalde explica rondalles. És una celebració molt coneguda pel poble. Aquest any ens va quedar amb un regust amarg. Va haver-hi una baralla entre uns grups de joves. Va acabar amb l'alcalde ben enfurismat.

2. Mitologia, camí, arbre

La Mitologia relacionada amb la religió i les diverses cultures que trobem al llarg de la història del món. En Pau, el meu net gran, li agrada molt la Mitologia. Ell ha llegit llibres de criatures fantàstiques que ens transporten pel camí de la història d'éssers increïbles al mig de boscos frondosos i arbres màgics. Alguns dels protagonistes m'han generat

sensacions molt diverses, alguns personatges han tingut històries entranyables i tristes o inquietants.

3. Tranquil·la, cavall, ungüent

Els anys cinquanta encara no es veien gaires cotxes als pobles o petites ciutats. Al meu poble la gent tenia cavall de diverses races i colors. Vilabertran era un poble d'hortolans, la majoria de la gent treballava al camp, tampoc tenien gaire maquinària així que, tenien l'ajuda dels cavalls per fer la feina de més força. Quan acabava la jornada veies passar els hortolans fent una passejava tranquil·la amb el carruatge. A pagès, com que no hi havia gaires veterinaris, ells mateixos feien cures als cavalls amb olis i ungüents per tal de poder descansar per l'endemà tornar al camp.

4. Llet, llàstima, intel·ligència.

La llet és un aliment molt preuat, un líquid blanc que, aporta moltes proteïnes, greixos, carbohidrats i vitamines. La naturalesa ens ha donat a les femelles produir aquest aliment. Recordo haver llegit una notícia que relacionava la intel·ligència i la llet. L'estudi afirmava que, el consum de llet fa augmentar l'activitat cerebral. Així doncs, sempre que sigui possible, cal que siguem consumidors de llet o dels seus derivats com els formatges els iogurts o altres, mantenir i augmentar el poder del nostre cervell.

5. Blanca, bogeria, taló.

Quan la Blanca va fer divuit anys, la seva mare li va regalar unes sabates de la sola vermella i taló d'agulla. Aquells primers dies va ser una bogeria. La Blanca caminava passadís amunt, passadís avall a totes hores, fins que va aconseguir el moviment i l'equilibri perfecte per passejar per la ciutat.

6. Avi, navalla, llamp

El meu avi Domingo s'afaitava amb navalla cada diumenge abans d'anar a missa. Jo m'asseia el tamboret del bany i, mirava com ho feia. Aquella eina de tall tan afilada em deixava bocabadada. Fa molts anys que no veig una navalla d'afaitar i, menys que algú s'afaiti amb navalla, però cada vegada que veig una navalla de menjar o un ganivet molt afilat recordo a l'avi que deia:

- No toquis que et pots tallar!

Utilitzava el mateix to de veu quan començava a tronar i em feia tancar totes les portes perquè no entrés cap llamp.

7. Paper, got, bastó

De paper n'hi ha de tots tipus i per diverses utilitats. És un producte que es produeix mundialment. Als Estats Units se'n produeixen 80,8 mil tones. A l'estat Espanyol no arriben 6 m Tones. Actualment i gràcies a la conscienciació del

canvi climàtic el paper substitueix al plàstic en algunes de les seves utilitats més habituals com els plats i gots d'un sol ús i, es troben en sistemes diversos d'embalatge en les grans superfícies. Potser el problema no és tan sols de la matèria primera, sinó de no tenir la suficient educació sobre el reciclatge. La gent, constantment, deixa fora dels contenidors les deixalles. Fins i tot, penso que serà bo quan comenci el sistema de recollida porta a porta; però, així i tot, penso que a les persones incíviques jo els donaria un cop de bastó!

8. Angoixa, detectiu, ploma.

Els meus nets i jo, fa anys que mirem una sèrie japonesa a la televisió, és una sèrie que s'emet cada dissabte a la tarda. Ja s'han publicat els deu primers capítols en Català. La història gira al voltant d'en Shinichi Kudo, un detectiu adolescent que va prendre un verí que el va fer encongir, i ara, està en un cos d'un nen de set anys. La sèrie té diferents episodis. Algunes vegades tenen continuïtat, però, la majoria són històries no enllaçades. Generalment, provoquen curiositat i algun capítol angoixa i tot, però el que més desperta la meva nostàlgia és quan el detectiu Conan fa anotacions amb la ploma.

Moltes gràcies, Dolors!

9. Jardí, porta, bramar.

Quan era jove vivia en un poble petit, recordo passejar pels carrers, però especialment recordo una casa petitona amb jardí. El jardí més bonic del poble. Aquell jardí estava ple de plantes i flors; Margarides, roses i clavells de tots colors. Sempre que passava per davant, em quedava parada a la porta mirant embovada. La Maria cuidava molt bé el jardí, però quan es moria alguna flor el seu home es posava bramar, jo quan el sentia cridar marxava corrents, perquè feia por.

10. Butxaca, tristesa, finestra, què passa?, bonica.

Cada matí m'agrada mirar per la finestra per veure quin temps fa, però aquell dia va passar una noia d'origen Bolivià. Era bonica. Anava mirant el telèfon mòbil, sense donar-se compte li varen caure 100 euros de la butxaca, jo vaig baixar corrents a buscar els diners i a ella. De seguida li vaig preguntar si havia perdut diners, amb els ulls plorosos i les mans a la butxaca va contestar que si... què passa?, li vaig dir. Ella, amb tristesa, va explicar-me que havia perdut els diners, uns diners que enviava mensualment a la seva família per ajudar-los. Sense cap dubte li vaig donar els diners, es va posar contenta i amb la veu trencada va dir: "Que Déu et beneeixi".

Els mini contes de la Maria Teresa Padrós

Activitat del Punt Òmnia Bon Pastor de Figueres

Abril 2022

Mini contes de les tres paraules. Juny 2021

1. Cadira, maleta, cafè.

Avui m'he llevat d'hora perquè me'n vaig de viatge. Tinc la maleta a punt, però abans de sortir de casa em prendré un cafè, asseguda a la cadira i, repassant mentalment si tinc tot el que necessito.

2. Pilota, cabanya, rellotge.

Aquest cap de setmana, l'hem passat en una cabana de fusta a la comarca del Pallars. Allà els nens s'ho han passat molt bé corrent pel camp i jugant a pilota. I els adults podíem oblidar-nos de mirar el rellotge.

3. Tren, infermera, tempesta.

Aquest matí, he vist a la meva veïna que és infermera, i li he preguntat si sabia els horaris del tren, ja que ella l'agafa sovint per anar a la feina, doncs treballa en un hospital lluny de casa seva. Però no hem pogut entretenir-nos gaire, ja que s'acostava una tempesta i hem hagut de deixar la conversa per anar a correu cap a casa, si no hauríem quedat xopes com ànecs.

4. Pallasso, gripau, camió.

Fa uns dies vàrem celebrar l'aniversari del meu nét petit en una casa de turisme rural. Allà els nens s'ho varen passar d'allò més bé corrent pel camp i mirant

d'empaitar un gripau que hi havia en una bassa. Després del berenar els nens varen fer una petita actuació i un d'ells es va disfressar de pallaso. En acabar l'actuació va arribar un camió que proveeix els productes que necessita el negoci i tota la mainada es va enfil·lar a la caixa perquè el conductor els portés a donar una volta amb el vehicle.

5. Nina, cavall, rosa.

Aquest cap de setmana hem anat a una ermita romànica on se celebrava un aplec. Entre els assistents hi havia un pare que portava la seva filla d'uns tres anys que, de tan maca semblava una nina. Allà mateix hi havia una hípica i el pare ha dit a la nena si volia pujar dalt d'un cavall i la petita ha dit que sí. En acabar la passejada, el pare ha agafat una rosa d'un roser que hi havia a prop i l'ha regalat a la nena.

Mini contes de les tres paraules. Juliol 2021

1. Ombra, sabó i neu.

Eren altres temps. La noia va anar al safareig a rentar la roba. Feia molta calor, però el safareig estava a l'ombra d'un gran lledoner. Mentre anava ensabonant una peça darrera l'altra, el sabó es desfeia com la neu entremig dels seus dits.

2. Soledat, agulla, cançó.

Els senyors havien anat de viatge i, la minyona, per alleujar la seva soledat, cantava una cançó mentre enfilava l'agulla per repassar algun descosit.

3. Comerciant, serp, vaixell.

Conec un comerciant que té negocis a ultramar. És per això que sovint fa viatges amb vaixell. En un d'aquests viatges a un país exòtic, el va mossegar una serp i per aquesta raó va estar hospitalitzat uns quants dies.

4. Òmnia, casa, aprenentatge.

Fa uns anys vaig descobrir que, existia la Xarxa Òmnia. M'hi vaig inscriure per poder gaudir d'algunes de les activitats que imparteixen entre elles el curs de català, informàtica bàsica, mòbils, xarxes i internet.

Durant tot aquest temps de la pandèmia hem fet les classes en línia i això m'ha permès treballar amb l'ordinador des de casa compartint pantalla amb la professora i altres alumnes. Ha sigut molt gratificant i hem de procurar aprofitar aquest aprenentatge que les institucions ens ofereixen per ampliar la nostra cultura i coneixements.

Mini contes de les tres paraules. Desembre 2021

1. Multitud, sutge i esquena.

Quan era petita, els estius, anava de vacances a casa dels avis, Era un mas molt gran, amb una cuina enorme i la xemeneia, ennegrida de sutge, ja que era l'únic element que tenien per escalfar-se a l'hivern.

Els meus avis i oncles feien de pagès i això volia dir, anar tot el dia amb l'esquena vinclada sobre el tros. I quan arribava la festa major, ens reuníem tota la família, oncles, cosins i cunyats. És a dir, una multitud!

2. Lleona, soldat, amagatall.

En una reserva africana, hi havia una lleona amb els seus cadells. Aquests jugaven i corrien mentre la seva mare anava a caçar, però quan intuïen algun perill corrien a ficar-se al seu amagatall. De fet, aquests animals també tenen els seus depredadors, que són els caçadors furtius. Avui, però, en les reserves estan molt més protegits, i els governs dels diferents països sempre hi tenen algun soldat armat per evitar que ningú caci aquests animals, ja que això, podria significar la seva extinció.

3. Dona, home i mort.

En aquell poblet de muntanya hi havia poca gent. Ja feia temps que tothom se n'anava, buscant la comoditat d'altres indrets menys aspres i de feines menys

dures. Però hi havia un home, en Roc, que estava molt arrelat al poble i quan la seva dona li parlava de marxar-ne ell sempre contestava:

- A mi, d'aquí no me'n treuen ni mort!

4. Fosc, passes, ironia.

És temps de tardor, i aquells boletaires varen sortir de casa en direcció al bosc amb la intenció d'omplir el cistell de rovellons i rossinyols. No havien fet gaires passes, que troben el primer bolet. Era un rovelló molt sencer i eixerit. Però sembla que no hi ha sort, perquè continuen caminant i no n'albiren ni un més. Un dels boletaires diu amb ironia:

- Aquest rovelló deu ser l'únic que hi ha al bosc.

I com que no perden l'esperança, pensen que tenen tot el dia per buscar i poder emplenar el cistell abans que es faci fosc.

5. Fantasma, vermell, veueta, plor, riu.

Aquella casa tenia un aspecte una mica sinistre amb la façana de rajols de color vermell i els ampits de les finestres d'un color gairebé negre. Feia anys que estava abandonada i corria la veu que era habitada per un fantasma. Vora la casa hi serpentejava un riu i això feia que hi hagués una vegetació molt espessa i salvatge, per la qual cosa l'indret era molt més feréstec. Tot i això la mainada del poble hi anava a jugar, potser amb la intenció d'esbrinar si les enraonies que corrien pel poble eren certes. Fins que un dia, mentre jugaven,

els hi va semblar veure una gran ombra que els perseguia i una veueta que deia:

- Ja us atraparé. Tots van fugir corrent comes ajudeu-me i a més d'un se li va escapar un plor.

6. Esbarzer, aigua, foca.

A l'estiu, quan sortim a caminar, passem per diversos camins rurals. Veiem tota mena d'arbres i arbusts, entre ells, l'esbarzer. M'agrada collir els fruits d'aquest arbust, que són les mores. Sobretot si és un dia que ha plogut perquè, amb l'aigua de la pluja, han quedat ben netes. Aquest any me n'he fet un tip. Però ara amb els dies que fa, ja no sortim a caminar i hauré de buscar una altra activitat per fer exercici o si no em posaré com una foca.

7. Llibre, prat i cotxe.

Aquell dia la mainada de l'escola anaven a visitar una granja-escola. Els seus pares els varen portar fins a la porta del col·legi en cotxe, i allà els esperava l'autocar que els portaria fins al seu destí.

Quan van haver acabat la visita, a tots els hi van regalar un llibre amb fotos dels diferents animals que hi ha a la granja, i amb l'explicació pertinent de la utilitat que suposen per a la humanitat, i així aprendre a respectar-los. Després, tots plegats, nens i professors, van dinar en un prat que hi havia davant la granja-escola, i seguidament van fer el viatge de tornada cap a casa.

Va ser un dia d'allò més divertit!

8. Festa, Nadal, foscor, finestra, moto, verdures.

Estem a punt d'entrar a l'estació més freda de l'any, l'hivern. De fet ara ja fa força fred i la foscor ja es fa palesa cap a les 6 de la tarda. També tenim molt a prop la festa de Nadal que potser és la més entranyable de totes, ja que se celebra pràcticament a tot el món. Es guarneixen els carrers i places amb llums i ornaments nadalencs i fa molt de goig quan mires a través de la finestra i veus tot ben il·luminat.

Aquí a Catalunya, tenim una tradició molt arrelada que és fer cagar el tió. La mainada s'ho passa d'allò més bé donant cops de bastó al pobre tronc i es posen com una moto quan veuen els regals. Després ve sant Esteve, Cap d'Any, Reis, diades de bons àpats i torrons.

Quan hagin passat aquestes festes, farem una dieta a base de verdures per contrarestar els excessos de tots aquests dies.

Mini contes de les tres paraules. Abril 2022

1. Rondalla, enfurismat, torre.

En aquell poble hi havia un avi al qual tota la mainada estimava. Quan sortia a prendre el sol en un banc de la plaça, els nens i nenes s'hi acostaven perquè els hi expliqués alguna rondalla. Els hi encantaven aquelles narracions, on sempre sortia algun personatge enfurismat o alguna princesa a la qual havien tancat a

la torre més alta d'un castell. I l'avi estava d'allò més feliç quan veia que s'escoltaven amb il·lusió les seves històries.

2. Mitologia, camí, arbre.

A mi, de petita, sempre m'havien agradat les històries i els contes on i sortien bruixes, fades, follets, sirenes i tot d'éssers de la mitologia catalana. Un dels més coneguts a casa nostra és el Tió, que no és res més que una soca d'arbre, que la nit de Nadal es torna màgica i pot cagar regals i llaminadures pels petits de la casa.

De fet, aquests costums i tradicions van perdent-se pel camí i actualment la mainada, amb les tecnologies que té a l'abast és molt difícil que cregui en aquestes històries.

3. Tranquil·la, cavall, unguent.

En aquell poble de muntanya la gent portava una vida tranquil·la. La majoria es dedicava a les feines del camp i sobretot a la cria de bestiar, ja que a la muntanya hi havia bones pastures per a vaques, cavalls i egües. Quan finalitzava l'estiu i abans que comencés a fer fred i caiguessin les primeres nevades, es feia baixar el bestiar cap als seus respectius masos on passaven l'hivern.

En una d'aquestes baixades cap al pla, un cavall va patir una ferida en una pota, hi va ser gràcies a un unguent que, sabia preparar una dona remeiera (a la muntanya n'hi havia moltes), que van poder curar-li la ferida.

4. Llet, llàstima, intel·ligència.

Ahir vaig sentir una notícia a la «tele» que em va fer esgarrifar. Un noi de dinou anys va matar a una noia de disset, ves a saber per què.

Com es pot tenir tan mala llet per llevar-li la vida a una persona? Quina llàstima que un jove de tan sols dinou anys, s'hagi esgarrat la vida d'aquesta manera i hagi truncat la d'una noia tan jove! Aquest individu té sentiments, té responsabilitat, té intel·ligència? O potser va actuar amb aquesta violència en un moment d'ofuscació del qual se n'haurà de penedir sempre més.

5. Blanca, bogeria i taló.

Aprofitant aquest bon temps, surto a la terrassa per gaudir del paisatge.

Veig el mar ben blau, les muntanyes ben dibuixades i mirant cap al nord el Canigó, amb la seva cresta blanca. Però amb les temperatures que tenim aquesta neu durarà poc (Quina bogeria de temps, penso).

D'altra banda, del temps i de la gent, diu la dita no te'n fiïs, i qui sap si dintre quatre dies, tindrem el fred trepitjant-nos el taló de la sabata una altra vegada.

6. Avi, navalla, llamp.

En aquell mas tan gran no s'hi acabava mai la feina. Quan no era treballar el camp, era podar la vinya, cuidar el bestiar o anar a regar l'hort.

Recordo que, quan el meu avi anava a la vinya sempre portava una navalla a la butxaca per si hi havia algun penjoll de raïm madur poder-lo tallar. També recordo una gran noguera que hi havia al bell mig de la vinya. En el temps de la verema, a l'hora de fer un mos, tothom s'hi asseia a sota per gaudir de l'ombra que feia. Malauradament, un dia d'una forta tempesta, un llamp va partir aquell arbre insigne, que va quedar tocat de mort.

7. Paper, got, bastó.

Un dia vàrem anar a visitar un museu de vestits de paper. Mai m'hauria imaginat que es poguessin fer aquests models tan espectaculars amb un element tan fràgil. Després de la visita al museu, vam anar a dinar al restaurant i, una de les cambreres va ensopegar amb el bastó d'un avi i li va caure tot el que duia a la safata. Es va trencar gairebé tot, solament va restar sencer un got.

8. Angoixa, detectiu, ploma.

Fa uns dies que sentir les notícies a la «tele» em produeix una gran angoixa. Veure tota aquesta gent que ha de sortir de casa seva per anar sense saber on, deixant enrere tota la seva vida, només per les ànsies de poder d'algun

sonat. Tant de bo aquesta maleïda guerra no hagués començat mai, o es girés en contra de qui l'ha provocat. Només voldria que les bombes es tornessin lleugeres com una ploma i caiguessin suaument a terra sense capacitat de fer mal a ningú. M'agradaria que hi hagués un detectiu capaç d'esbrinar on són els magatzems d'aquest armament tan letal i poder-lo fer desaparèixer en un girar d'ulls. Desgraciadament, això és somniar.

9. Jardí, porta, bramar.

En aquella família tot era tranquil·litat fins que va arribar el tercer fill. No s'assemblava gens als seus germans. Mentre aquests havien sigut criatures de bon criar, menjaven bé i dormien tota la nit, el nouvingut era tot el contrari. Plorava contínuament i costava de fer-lo menjar. Moltes vegades la seva mare, el treia a passejar pel jardí per mirar si es calmava. I de fet semblava que el noi s'adonava que era a fora, perquè un cop havien passat la porta ja callava, però quan tornaven a entrar a la casa el marrec començava amb els seus plors una altra vegada. «Aquest nen, més que plorar brama» deia la pobra dona.

10. Butxaca, tristesa, finestra, què passa?, bonica.

Quan m'he llevat aquest matí, he mirat per la finestra i m'ha envaït una mica la tristesa. El cel era d'un color gris plom i plovisquejava. Llavors he pensat que no hi havia motiu per estar trista, tot el contrari. Què passa? M'he preguntat. Aquesta aigua que ha caigut feia molta falta, i dintre quatre dies els camps, els

arbres, les plantes, és a dir, tota la natura serà molt més bonica. Fins fa poc els embassaments estaven mig buits i els sembrats no treien el nas. Els pagesos es queixaven; si el temps no canvia, aquest estiu, no tindrem ni un euro a la butxaca!

Moltes gràcies, Maria Teresa!

Els mini contes de la Lídia Prats

Activitat del Punt Òmnia Bon Pastor de Figueres

Abril 2022

Mini contes de les tres paraules. Juny 2021

1. Cadira, maleta, cafè.

Acabo de preparar la maleta per anar de vacances i he quedat tant cansada que m'he assegut a la cadira de la cuina per prendre un cafè.

2. Pilota, cabanya, rellotge

He mirat el rellotge i he pensat, arribarem amb el temps just de jugar a pilota, com cada tarda, amb els veïns de la cabana del costat nostre del càmping.

3. Tren, infermera, tempesta

El passat cap de setmana vàrem anar a Barcelona amb tren. La nostra filla, que treballa d'infermera a Sant Joan de Déu, ens va convidar a teatre. Va ser molt divertit, però, en sortir ens va enganxar una tempesta que ens va deixar a tots tres xops com uns ànecs.

4. Pallasso, gripau, camió.

Avui anem al circ amb els meus néts. Els hi encanta tot l'espectacle, però amb el que més gaudeixen és amb el pallasso pintat de blanc que sempre és el que fa d'espavilat.

En sortir al jardí per marxar, trobo totes les joguines escampades: el camió, les nines, la pilota ..., així que els hi dic nois abans de marxar s'ha de recollir. Tot

seguit s'hi posen i s'emporten una sorpresa que no esperaven. De la caixa del camió salta un gripau que s'hi havia amagat i els deixa a tots bocabadats.

5. Nina, cavall, rosa.

Vet aquí que una vegada hi havia dos germanets molt ben avinguts. Jugaven al jardí amb les joguines que els hi havien portat els reis. La nena amb una nina rossa d'ulls blaus i el nen amb un cavall de cartó que fins i tot podia enfilar-s'hi. La seva mare cuidava el jardí i es va punxar amb una rosa, la més bonica de totes. El nen quan va sentir el crit, va córrer de seguida cap a ella, i li va portar el cavall perquè jugués i no l'hi fes tant malt la punxada.

Mini contes de les tres paraules. Juliol 2021

1. Ombra, sabó i neu

Avui hem anat tota la família a tocar neu a La Molina. Quan hem arribat a Camprodon, ens hem aturat a prendre un cafè i casualment feien una fira d'artesanía i hem comprat, entre altres coses, un sabó amb una olor molt bona i característica.

Hem arribat a l'estació d'esquí després de fer una bona passejada hem anat a dinar sota l'ombra d'uns pins que fins i tot ens han permès fer una bona migdiada.

2. Soledat, agulla, cançó

En una petita illa del Mediterrani hi viu una velleta que es dedica a cosir vestits amb la seva agulla de plata per les seves netes, mentre els hi canta una cançó de bressol. Aquesta és la manera d'oblidar, en part, la seva soledat, ja que les petites, són tota la seva alegria quan la van a visitar.

Mini contes de les tres paraules. Desembre 2021

1. Multitud, sutge i esquena.

Una nit molt freda d'hivern, estàvem tota la família de gresca, celebrant l'aniversari d'una de les meves nebodes. Érem una multitud de gent cantant i ballant fins a les tantes de la matinada.

De sobte, es va girar una tramuntanada de por i, tothom va anar entrant cap a la cuina on hi havia la llar de foc encesa. La majoria ens hi vàrem acostar d'esquena per aprofitar aquella escalforeta tan agradable.

Mentre parlàvem de les nostres coses, es va sentir un soroll estrepitós i havia caigut un tros de sutge que amb la pols que va aixecar, ens va deixar a tots negres com el carbó.

2. Lleona, soldat, amagatall.

Aquest estiu hem anat de vacances a un safari pel continent africà, principalment per Kènia. Anàvem tot un grup de gent molt maca, fins i tot un soldat que li havia tocat el viatge en una rifa.

Un dels dies més bonics del viatge, érem al mig de la selva i d'un amagatall proper, va sortir una lleona amb quatre lleonets petits fent saltirons, que varen ser el tema de conversa del grup, durant tot el dia.

3. Dona, home i mort.

En un poblet molt petit, perdut dalt de la muntanya de Bassegoda, hi ha una masia molt vella on viuen una dona anomenada Mercè amb el seu home que es diu David.

Estan jubilats i es dediquen a cuidar el seu petit hortet on planten tota mena de verdures i fruites. També tenen quatre gallines, conills, pollastres i engreixen un porc per fer botifarres i tenir carn per passar l'any.

Un bon dia de tardor, varen anar a buscar bolets al bosc i en tornar se'n van cuinar una bona paella, saltejats amb ceba, que sempre els hi sortien molt bons. Però aquesta vegada n'hi havia algun de verinosos i els va provocar la mort.

Els varen trobar tots dos al llit abraçats, intoxicats pels maleïts bolets.

4. Fosc, passes, ironia.

Una família anglesa va comprar un castell en un lloc remot d'Irlanda. Eren el matrimoni i quatre fills molt excèntrics. Els hi havien dit que hi havia un fantasma, però no ho acceptaven. Però quan eren a dormir i es feia fosc se sentien passes pel passadís com si algú arrossegues cadenes amb els peus. Al matí quan sortien de l'habitació hi havia tot de petjades de sang al passadís. Ho netejaven tot i, l'endemà tornaven a ser-hi. Era irònic, però a la fi, varen tenir por i es varen llogar el castell, amb fantasma inclòs.

5. Fantasma, vermell, veueta, plor, riu.

Un dia, la meua amiga Maria va anar a Port Aventura amb els seus fills. Varen gaudir molt de totes les atraccions i els espectacles. En un d'ells hi feien una funció on sortia un fantasma, sense esperar-ho i, el seu fill petit va posar-se vermell com un pebrot i va començar a plorar sense parar i no hi havia manera de fer-li aturar el plor.

Un veí, que tenien al darrere, amb una veueta molt suau, li va oferir caramels i el nen es va calmar. En sortir de l'espectacle, es van dirigir a una atracció on hi ha unes barques que van girant per tot el riu. Sort que era l'estiu perquè varen quedar tots ven molls.

6. Esbarzer, aigua, foca.

Un any, de vacances a Islàndia, vam fer tota la volta a l'illa durant una setmana. El primer dia, caminant per anar a veure una glacera, ens vàrem aturar a menjar mores d'un esbarzer que hi havia a la vora del camí.

Un altre dia, ens vàrem endinsar a l'aigua gèlida del mar per veure balenes i dofins que feien salts davant del nostre vaixell com si es tractés d'un espectacle de circ. I l'últim dia, fent el recorregut d'un riu glaçat, que s'anava desfent, a poc a poc, ja quasi arribant al mar, vàrem veure una foca gran i unes quantes més petites jugant, mig amagades, a la vora.

7. Llibre, prat i cotxe.

Aquest matí m'he despertat amoïnada. He passat mala nit pensant amb totes les penúries que estem vivint a causa de la punyetera malaltia de la covid-19. Hem agafat el cotxe amb el meu marit i hem pujat cap a la Mare de Déu del Mont, a veure si trobàvem algun bolet.

El meu marit s'ha endinsat al bosc i jo m'he quedat en una clariana que hi havia un prat d'herba molt ufanós i m'he estirat a llegir un llibre que portava a la bossa.

No sé si ha sigut la muntanya, el solet o la tranquil·litat del bosc, però, quan he arribat a casa, no semblava la mateixa persona.

8. Festa, Nadal, foscor, finestra, moto, verdures.

S'acosta Nadal. És el temps més bonic de l'any. Només de sortir al carrer sembla que tothom estigui content.

De nit t'enlluernes amb la claror de milers de bombetes de tots colors que brillen en la foscor i sembla que cada dia sigui festa. Uns preparant els àpats d'aquestes diades, altres compren els regals per la família: una nina per la nena, una moto pel vailet que ja comença a tenir l'edat per conduir-la, un cap de setmana a la muntanya per la parella, que la seva il·lusió és estar a la vora del foc mirant com neva darrere la finestra i no haver de sortir al carrer. Però, passen de pressa aquests dies tan bonics i aviat arribarà el dia 7 de gener per tornar a la normalitat i començar a menjar verdures cada dia.

Mini contes de les tres paraules. Abril 2022

1. Rondalla, enfurismat, Torre

Visc en un poble molt petit de l'Empordà. Quan era menuda, a la tarda, en sortir de l'escola ens reuníem a la plaça tota la canalla per escoltar les rondalles que ens explicava en Pepet.

En Pepet era una Barber, que aleshores ja feia temps que era jubilat. Un bon dia vàrem trobar-lo tot enfurismat perquè faltaven molts nens. La majoria havien anat al castell del poble on havia caigut una torre amb la forta tramuntanada i si havia fet un gran esvoranc que cridava l'atenció de tot el veïnat.

2. Mitologia, camí, arbre

Els habitants de Noruega són una gent molt agradable, però tancats en ells mateixos i encara influenciats per la seva mitologia de segles passats. Aquest país és una meravella de natura. Tant pots caminar per la vora dels fiords, com pujar per un camí tot voltat d'arbres que et porten fins al cim a una glacera tota de color turquesa que deixa a l'excursionista sense alè.

3. Tranquil·la, cavall, unguent

Heus ací que una vegada hi havia una noia molt bonica que vivia a una cabana al bosc a prop d'un petit poblet allunyat de la civilització. La seva feina era molt tranquil·la, collia herbes i plantes per fer unguents i medecines per guarir els seus veïns del poble. Un bon dia va arribar a casa seva un jove amb un cavall blanc, a buscar-la per si podia anar a la ciutat a curar la seva mare que es trobava molt malament. La noia el va acompanyar i va aconseguir curar la mare del noi que d'ençà d'aquell dia va visitar la noia molt sovint.

4. Llet, llàstima, intel·ligència.

Caminava ben alegre, la lletera cap al mercat, amb la gerra de llet sobre el cap i anava rumiant què en faria dels diners que en trauria de la venda. Va pensar que primer compraria un cistell d'ous. Amb aquests faria pollets per convertir-los amb pollastres. Amb la venda dels pollastres, compraria un porc per engreixar-lo i, ben alimentat el podria canviar per una vaca amb el seu

vedell. I de sobte la gerra li va caure del cap. Llàstima, perquè totes les seves il·lusions van desaparèixer. Si hagués fet servir la seva intel·ligència d'una altra manera, segur que les coses li hagueren anat diferent.

5. Blanca, bogeria, taló.

És una bogeria el que us explicaré ara. Una nit de lluna plena, vaig sortir a passejar pels voltants de casa meua. Anava vestida amb la meua camisa blanca de seda i la meua faldilla de vellut negre, sense oblidar les meves sabates de taló alt. De sobte va aparèixer de la foscor un personatge vestit com de conte de fades i em va preguntar on anava i si em podia acompanyar. Com us podeu imaginar li vaig dir que sí i allà va començar una història, que a hores d'ara encara dura.

6. Avi, navalla, llamp

Quan els meus germans i jo érem petits, vivíem en un mas amb els nostres pares i avis. En sortir de l'escola i, després de fer els deures, ens asseiem a la vora del foc amb l'avi que, amb la seva navalla, un dia tallava les patates per sembrar, un altre dia tallava canyes per enasprar les tomateres i ens anava explicant contes. Un dia va fer una tempesta impressionant i va caure un llamp molt a prop de la casa i ens va deixar sense llum. Érem feliços amb la nostra senzilla

vida i teníem una relació amb la família, no com ara que tothom només està pendent de les maquinetes.

7. Paper, got, bastó

Les meves amigues s'han fet les disfresses de carnaval de paper. A totes els han quedat uns vestits molt bonics. Una d'elles feia com si hagués begut una mica massa i anava pel carrer amb un got amb aigua esquitxant a la gent que miraven quan passaven les comparses, l'altre s'ha vestit de pagès típic de Catalunya amb la seva barretina vermella, els esclops i el bastó que no podia faltar. S'ho han passat d'allò més bé, menjant botifarra d'ou i coca de llardons, però ara bé la Quaresma i això, ja és una altra cosa.

8. Angoixa, detectiu, ploma

Aquest cap de setmana he vist una pel·lícula sobre un detectiu privat que feia posar els pèls de punta. Després d'haver passat tota l'estona amb angoixa pel desenllaç final, s'ha descobert el cas mitjançant una ploma que ha perdut un ocell de vius colors que voltava per l'escenari del crim.

9. Jardí, porta bramar.

A casa tenim un jardí molt bonic. Hi conviuen amb bona sintonia les roses, les margarides, els lliris, les aus del paradís, etc. Però d'un temps ençà s'ha acabat

la tranquil·litat. Hem adoptat dos gossos provinents de la gossera i ho deixen tot potes enlaire. Les roses s'han enfadat molt i quan els poden empaitar els pessiguen amb les seves espines verinoses i ells surten bramant del jardí. A la fi, perquè hi hagi pau, el meu marit ha tancat el jardí amb una porta i cadascú té el seu espai.

10. Butxaca, tristesa, finestra, què passa?, bonica.

En una torre d'un castell mig abandonat hi ha tancada una noia molt bonica. Sempre està mirant per la finestra amb la seva cara plena de tristesa. Li va fer tancar una seva cosina perquè sempre li prenia el protagonisme, per la seva bellesa, de totes les coses que es feien al poble. Al seu carceller li feia molta pena i un bon dia quan li va portar el dinar, li deixà anar la clau a la butxaca perquè pogués escapar-se. Al cap d'una estona en posar-hi ella la mà i trobar la clau va pensar què passa? I sense pensar-s'ho dues vegades, va arrencar a córrer fins que va ser molt lluny d'aquell indret, pensant no tornar-hi mai més.

Moltes gràcies, Lídia!

Els mini contes de la Carles Sáez

Activitat del Punt Òmnia Bon Pastor de Figueres

Abril 2022

Mini contes de les tres paraules. Juny 2021

2. Pilota, cabanya, rellotge.

La setmana passada vam anar de càmping al riu a una cabana i jugant a la pilota, mal llamp el partís, vam perdre el rellotge.

3. Tren, infermera, tempesta.

Anem a l'estació a agafar el tren per anar a Barcelona, ja que hem d'agafar un avió. Arribant A Sants Estació ens va sorprendre una tempesta. Quan vam sortir corrents per no mollar-nos vaig relliscar i vaig caure torçant-me un turmell. Em van portar a l'hospital on en va atendre una infermera. I no sé per què, em va posar l'antitetànica.

4. Pallasso, gripau, camió.

Treballava portant un camió. Anava per tot Europa transportant mercaderies. Pensa que feia quatre mil quilòmetres setmanals.

Un dia, anant per França, per ser exactes per Montpelier, quan de sobte, vaig veure un circ que hi havia pallassos. Em va fer gràcia i vaig apropar-me a ells i sort que vaig vigilar perquè una mica més trepitjo un gripau.

5. Nina, cavall, rosa.

En la part alta dels Pirineus i tinc família, que es dediquen a les feines del Camp. Així què, tenen tota mena d'animals de corrals vaques, egües i cavalls. Hi viu una neboda molt bufona, de vuit anys. Vaig portar-li una nina molt maca. És com una rosa vermella com si fos de vellut.

Mini contes de les tres paraules. Juliol 2021

1. Ombra, sabó i neu.

La casa a la muntanya

Tenim una petita casa a la muntanya on passem l'estiu i Nadal.

L'estiu fa molta calor i, moltes vegades, passem dels 32°. Tenim una piscina i molts arbres que fan molta ombra.

El meu pare aprofita que fa bon temps per plantar llavors, de blat de moro, patates, pèsols i fesols per passar l'hivern. Però quan acabem cansats de la calor, la pols i el suo hem d'anar a la dutxa, i fem servir un sabó d'olor a violeta. Quan hi anem per Nadal fa molt fred. Fins i tot, hi neva molt. I, tota la canalla juguem amb la neu.

2. Soledat, agulla, cançó.

Jo visc en una casa als afores de Girona, en un mas molt solitari. ¿Quina soledat?, cada vespre sense cantar els grills i les granotes. Aleshores, anem a la vora del foc per passar l'estona fent mitja, que la nit és molt llarga. I, de tant en

tant, fem una becaina, corrent el risc de fer-nos mal amb les agulles de teixir. La ràdio i les cançons que hi posen, ens acompanyen.

3. Comerciant, serp, vaixell.

Història brasilera

La història va començar a Brasil. Més concretament, a la capital Ríó De Janeiro. Ciutat que té 6.748 milions d'habitants. És una ciutat enorme de la costa brasilera. Jo feia de comercial. Havia d'anar per tot el país, des de Ríó a Porto Alegre, però vaig tenir un entrebanc.

Un dia, havia d'anar a un poblet a prop de Portar Alegre. No hi havia carretera i van haver d'anar per camins de bosc i una serp em va mossegar. Vam anar com vam poder, per aquells camins, per arribar fins a l'Hospital més proper per extreure'm el verí. Vaig estar quinze dies a l'Hospital.

Després d'aquesta aventura me'n vaig anar del Brasil, però no amb avió sinó, en un gran vaixell.

4. Òmnia, casa, aprenentatge.

Jo soc una persona molt comuna. Sempre m'ha agradat esforçar-me per allò que vull.

Vaig plegar d'estudi els catorze anys. No havia estudiat el Català. I gràcies a Punt Òmnia he tingut l'oportunitat d'aprendre com s'escriu la llengua que parlo. M'he esforçat tant com he pogut. I, la veritat és que, ha donat el seu fruit.

Mini contes de les tres paraules. Desembre 2021

1. Multitud, sutge i esquena.

En Joan va haver d'anar a l'hospital perquè tenia molt mal d'esquena, ja que va caure quan escurava una xemeneia, amb molt de sutge que hi havia. Però hi havia molta multitud que el mirava i no vam fer res ningú, què anés a donar-li un cop de mà quan va caure de l'escala i què es va esquinçar l'esquena i va rebre un cop molt fort al genoll.

2. Lleona, soldat, amagatall.

Tinc un amagatall a casa dels meus avis a les muntanyes, a prop de Camprodon. Un lloc difícil de trobar. De nen, sempre m'amagava allà perquè no em trobéssim. Però, m'he fet gran i cada vegada vaig menys. Aviat tindrè què anar-me'n a fer el servei militar obligatori i convertir-me en soldat. Així que, no podré anar a la caseta dels avis, que, estan molts tristos, perquè he d'anar a l'Àfrica, a Tanzània i tenen molta por perquè allà hi ha molta bèstia salvatge lleons, lleones, guepards, etc. I com que hem de dormir l'aire lliure molts de dies i travessar selves impressionants...

Però, un any passa aviat! Després, tindrè tot el temps que vulgui per anar a la casa dels meus avis i visitar el meu amagatall.

3. Dona, home i mort.

En un lloc de l'Empordà es van conèixer un home i una dona. Aviat sortiria el fruit de l'amor. Van ser nuvis durant nou anys. I es van casar en un poble anomenat Banyoles. Un poble molt preciós. Amb un llac d'aigües transparents i clares.

Aquesta parella va ser molt feliç durant seixanta quatre anys.

Van tenir una filla que es deia Eva. I un net que era una preciositat i encantador.

Els avis, se'ls hi queia la bava quan va començar a parlar. Anàvem al parc, a donar voltes per l'Estany. Era, el que se'n diu un plaer.

Vivien en un poble Empordanès que es deia Terrades.

Fins que la mort se'ls va emportar.

Havien viscut una vida molt bona i molt feliç!

4. Fosc, passes, ironia.

En Toni, un amic del meu pare, és una persona molt irònica. Mai l'hi està bé res.

Si dius naps, ell et diu cols. Sempre va a la contra.

Un dia vam anar a la platja. I, Déu n'hi do! Quin dia ens va donar aquell home!

Era un mal son de persona!

Haviem d'anar a buscar llenya. Era forçà lluny. S'hi havia de fer moltes passes per arribar-hi. Però, qualsevol cosa abans que estar amb aquell home. No valia gens la pena.

Un cop vam tenir la llenya, vam encendre el foc i vam començar a fer l'arròs.

Doncs no vulgueu saber quina esbroncada ens va muntar.

Deia que no sabíem coure l'arròs. Que el foc era petit!

Quin tros de desastre!

Ja li vaig dir al meu pare que, el pròxim dia que aquest senyor vingui, jo em quedo a casa.

5. Fantasma, vermell, veueta, plor, riu.

En un poble molt a prop de Figueres vam trobar un nen que plorava: Nen que tens? Perquè plores: És que m'he embrutit la jaqueta vermella i la meva mare, quan la vegi a casa, segur que m'estubarà.

Quins plors que tenia i quan es va tranquil·litzar, li vam preguntar, on podem anar a berenar? Al camp, ens va dir el nen. Aneu per aquesta carretera i el primer trencant a l'esquerra, trobareu un riu d'aigües molt netes, però no aneu al molí, diuen que hi ha un fantasma que hi habita. Té una veueta que quan crida, s'escolta des del poble.

6. Esbarzer, aigua, foca.

Aquest cap de setmana vam anar al camp a buscar bolets, però la sequera hi havia fet estralls, no en vam trobar cap.

Aleshores tot caminant i pensant vam trobar un esbarzer, és una planta la qual fa un fruit negrós i molt carnós.

Vam anar a dinar a un parador a la carretera i, després vam anar al parc a veure animals, ja que no vam trobar cap bolet.

Hi havia molts animals: lleons, tigres, elefants, pingüins, foques marines que jugaven amb un monitor dins l'aigua, semblava com si volessin dins l'aigua. Un espectacle no vist.

7. Llibre, prat i cotxe.

Tenim una casa a l'alta muntanya, en un poblet que es diu Bella, és a prop de Set Cases.

Un poble amb muntanyes molt altes, boscos de pins, d'avets, de prats, d'herba, de rierols d'aigües cristal·lines. Però per anar, has d'agafar el cotxe, ja que és força lluny. Quan hi anem podem fer moltes coses com: anar a la muntanya, esquiar, fer senderisme, anar a buscar bolets o, sense anar més lluny, llegir un llibre.

8. Festa, Nadal, foscor, finestra, moto, verdures.

Arriba el 25 desembre la gran festa de Nadal. Es menja de tot: marisc, capó, gall d'indi, tot de coses dolces... Es canta nades al voltant del foc i comencem a fer cagar el tió, rebre els regals que ha deixat el pare Noel a l'arbre de Nadal. El pare Noel per entrar a les cases sempre busca una xemeneia, o una finestra oberta per poder desar els regals. Sol ser en plena foscor i no veu ni un ase a dues passes. Però al meu avi no li agrada gaire el Nadal perquè ell, no pot menjar res de tots aquests exquisits àpats, ja que ha de menjar verdura. Viu sol en un poble a uns deu quilòmetres de casa i ha de venir en moto i arriba glaçat.

Mini contes de les tres paraules. Abril 2022

1. Rondalla, enfurismat, torre.

Us explicaré una rondalla que va passar en un país molt llunyà.

Era un comte molt malvat, sempre estava en guerra amb altres països del seu voltant.

Vivia en un castell molt maco, tenia uns salons molt grans una infinitat d'habitacions, jardins enormes, però tenia una filla que era dolça com la mel, però el pare, no volia que sortís mai d'una torre molt alta que hi havia en aquell castell.

Hi havia un príncep, del país del costat, que estava enamorat de la noia. Així

que, agafà el cavall i s'afanyà a rescatar-la. Després de molt vigilar, va veure que el comte va sortir així que, agafà i pujà a la torre, rescatà a la seva amada i fugiren.

Quan arribà el comte no vulgueu saber com n'estava d'enfurismat aquell home.

Mentre la parella es varen casar i varen ser molt feliços

2. Mitologia, camí, arbre.

A les muntanyes de Grècia hi ha moltes històries de centaures i d'altres bèsties mitològiques. Us vull contar una història d'un nen. Anava per un camí desert, quan va veure una cova i, com plovia molt es va refugiar, allò que el nen no esperava era que fos la casa d'un centaure, el qual se'l volia menjar. Va haver de sortir corrents, fins que va trobar un cavaller que, tot ferotge va matar al centaure i, el pobre nen s'ho mirava espantat des d'un arbre.

3. Tranquil·la, cavall, ungüent.

En una vall de prats verbs i frondosos arbres alts, hi havia un ramat de cavalls molt eixerits. També hi havia una gran masia, amb unes quadres formidables, on es poden posar trenta cavalls. I l'amo de tot allò, era un Marquès molt malhumorat. Tractava als criats com si fossin gossos.

Un dia va muntar una egua que era molt tranquil·la, però aquell dia, tenia la bogeria i el va fer caure i es va torçar el turmell. El van haver de portar a

l'hospital, on li van embenar la cama i li van posar unguent que feia pudor de peus suats.

4. Llet, llàstima, intel·ligència.

En un poble d'Astúries hi ha una nena que es diu Àngels, una nena de cabells rossos, ulls castanys. La seva mare una dona, molt eixerida, li feia anar a buscar la llet cada matí, li donava dues monedes i la lletera.

-Nena aquí tens les monedes i la lletera, i ves a buscar la llet. Hi portem el canvi. La nena, que és molt intel·ligent, agafa els diners i se'n va a buscar la llet.

La llàstima és que quan anava pel carrer, li rellisca la lletera i es vessa tota la llet. En arribar a casa, sense llet a la lletera, la seva mare l'ha castigat sense postres durant dos dies.

5. Blanca, bogeria i taló.

Al nord d'Europa hi ha una aldea molt bonica i acollidora de la que no recordo el nom, on hi havia un circ de màxima bogeria amb uns espectacles meravellosos. Tenien tota classe d'artistes, pallassos, equilibristes, lleons, tigres. Quan acabaven les actuacions, tenien un taló de color vermell que era una passada. Recordo aquells temps que anàvem de vacances amb els meus pares, sobretot al mes de desembre per Nadal, quan l'aldea era blanca de neu molt abundant. Aquells temps van ser els més feliços que he passat.

6. Avi, navalla, llamp.

En un poble de muntanya hi viuen els meus avis. És una parella molt maca. Encara que són molt grans. El meu avi li agrada molt anar a l'hort. S'emporta l'esmorzar i menja en una cabana on guarda les eines. Té una navalla per tallar el pa i el fuet. Però també li va bé pel temps de l'estiu que fa molta calor, però l'hivern fa molt fred. A vegades hi ha tempestes molt fortes amb molts llamps, fins i tot fa por de sortir al carrer.

7. Paper, got, Bastó.

Soc una persona gran i viatjo molt per tota Europa, però tinc el problema que haig d'anar amb bastó. Tinc mobilitat reduïda i sempre m'ha d'acompanyar una persona. L'altre dia vam anar a un bar de senyorets i no vulgueu saber que va passar. Vam demanar una cervesa ben freda i quan ens les van servir el va caure, el got aterra i no vulguis beure la que es va formar. Tots a netejar el disbarat que s'havia format, però al final vam prendre la cervesa encara que el disbarat més gros va ser que se'n van mullar uns papers molt importants.

8. Angoixa, detectiu, ploma.

Soc un home de l'era moderna i la meva feina és de detectiu. No penseu que és una feina senzilla. A la meva feina he d'esbrinar possibles robatoris, seguir a sospitosos, a marits infidels, o al contrari, dones. Però on passo més estona és en l'oficina, emplenant dossiers d'imputades, cosa que comporta molta angoixa. D'altra banda, quan surts a investigar, és

una altra cosa. Has d'anotar tot allò que sents i et veus en la necessitat de portar dues plomés per al que pugui ser.

9. Jardí, porta, brammar.

En un poble de l'Empordà hi ha una caseta ben bufona, amb uns jardins plens de flors roses, crisantems, geranis i clavells. La caseta té el taulat de fusta, en una rampa per durant l'hivern patina la neu acumulada al taulat. El color de la casa és un vermell ni molt fort ni molt fluix més aviat com un rosat fort. Les portes de color marró roure. Hi vivia una família que comptava amb l'avi, l'àvia, pare, mare i la nena. Una família molt unida la nena una mica entremaliada però molt bona nena. El pare era enginyer i passava molt de temps a fora casa. La mare era mestra però també mestressa de casa. La nena sempre en feia alguna o sigui que la mare sempre estava bramant que la sentia tothom. Are ja sabeu la rondalla de la caseta de color vermell tirant a rosa.

10. Butxaca, tristesa, finestra, què passa?, bonica.

La meva germana tenia una nina molt bonica, que li havia posat el nom de Carlota. Se l'emportava a tot arreu. Fins a un dia que va anar al camp amb la meva mare i la va perdre. No sapigueu quin disgust va portar això. Se'n va emplenar de tristesa. No era ella mateixa. Sempre callada, trista, de mal humor. Es passava tot el dia a la vora de la finestra, la meva mare anava de bòlit i li deia: - Nena, què passa?

- Res mare meva, que trobo ha de faltar la meva nina.

La mare va pensar, és aviat, aniré fins on va perdre la nina a veure si la trobo.

Però per molt que va mirar no la va trobar. Havia de fer alguna cosa. Es va

mirar a la butxaca i va veure que tenia prou diners per comprar-ne una altra.

Quan va arribar a casa i la meva germana va veure la nina se li van emplenar els ulls d'emoció i va tornar a ser la nena d'abans. Ara ja sabeu la història de la nena i la nina.

Moltes gràcies, Carles!

Els mini contes de la Mònica Bertran

Activitat del Punt Òmnia Bon Pastor de Figueres

Abril 2022

Mini contes de les tres paraules. Juny 2021

1. Cadira, maleta, cafè.

Aquella tarda plovia de valent. No duia paraigua. Vaig quedar xopa de dalt a baix. I tenia fred. Vaig pensar que entrar a un bar i prendre un cafè ben calentó em referia. Mentre esperava el cafè, asseguda a la cadira del fons, lluny dels corrents de la porta, em vaig adonar que sota la taula hi havia una maleta petita amb rodes. Sabia que el correcte era avisar a la cambrera. I això és el que feia. Però abans volia gaudir del meu cafè tot imaginant: què hi contenia? Quin destí l'esperava? Com era la propietària de la maleta?...

2. Pilota, cabanya, rellotge.

Ahir a la tarda, estàvem jugant a pilota amb les meves amigues quan de sobte, la Carla es va enfadar i la va xutar tan fort que la vam perdre de vista. Vam anar corrents a buscar-la. Havia volat en direcció al bosc.

Enmig de roques i esbarzers vam trobar una cabana amb el vidre d'una finestra trencat. Tot i l'aspecte tètric de la cabana hi vam entrar. Dins, tot era brut, desendreçat i ple de teranyines. Al ben mig de l'estança estava la nostra pilota, just als peus d'un enorme rellotge antic, net i brillant però, aturat. En el precís instant que la Carla va agafar la pilota el rellotge es va posar en marxa, marcant uns tics-tacs molt sorollosos. De l'ensurt vam marxar cames ajudeu-me!!!

3. Tren, infermera, tempesta.

Viatjàvem en tren cap a París. Sempre havia volgut conèixer la ciutat de la llum. Ja havíem passat Lyon quan de sobte, ens vam trobar enmig d'una tempesta tronada. Llamps i trons sense descans, amb una fúria desmesurada, que ens feia sentir petits i porucs. Un dels llamps va caure damunt del tren i ens va deixar a les fosques.

Un segon llamp, encara més rabiüt, va trencar la catenària. I llavors, els crits, els trons aterridors i una foscor esfereïdora, només trencada per la llum intermitent dels llamps.

Quan finalment el tren es va aturar, la interventora va anar passant pels vagons preguntant:

- Hi ha algun metge?

Rere uns seients del fons del vagó es va sentir una veu que deia

- Jo sóc infermera! En què puc ajudar?

4. Pallasso, gripau, camió.

Sóc pallasso! Faig espectacles per infants d'1 a 131 anys. Viatjo per tot arreu fent bolos i em passo molt de temps a la carretera. Una vegada, conduint de nit cap a la següent actuació, vaig veure pel retrovisor com els llums d'un camió se m'acostaven. Cada cop més a prop. I quan jo accelerava, ell accelerava! Quan jo girava cap aquí, ell girava cap aquí. Quan jo girava cap

allà, ell girava cap allà. D'inici vaig pensar: quina casualitat, fem la mateixa ruta! Però quan va accelerar tant com per empenya el meu cotxe, vaig entendre que la cosa anava de molt mal rotllo.

Em vaig Acollonir! No sabia com treure-me'l de sobre. Vaig intentar trucar a emergències, però quasi me la foto i el mòbil va sortir volant.

De sobte vaig veure com un gripau, sortit del no-res i, inusualment enorme, es plantava d'un salt al ben mig del parabrisa del camió, tapant-li tota la visibilitat. Va començar a fer esses bruscamet fins que va bolcar barranc avall.

El gripau, d'un vot va saltar al mig de la carretera davant meu obligant-me a frenar el cotxe en sec.

Tot just recuperant-me de l'ensurt vaig sortir del cotxe i deixant-me endur per l'estrès del moment, vaig córrer cap al gripau i el vaig abraçar tot dient-li:

-Gràcies, gràcies, gràcies! M'has salvat la vida!

Just en aquell instant es va posar a ploure i un llamp encegador i virulent em va fer caure. Quan m'incorporava vaig veure que el gripau s'havia convertit en una pallassa, que cridava cap al camió estavellat:

- Si no t'agraden els pallassos, no vinguis al circ!

5. Ning, cavall, rosa.

Quan era petita, tindria uns 5 o 6 anys, durant una llarga temporada, cada nit tenia el mateix somni. La meva nina preferida se m'acostava i, em deia a cau d'orella:

- Vull un cavall!

L'endemà quan em despertava, la nina estava quieta en el seu racó i no parlava.

Un dia, li vaig explicar a la meva mare i, em va dir:

- Dibuixa-li un cavall.

I així ho vaig fer.

Aquella nit vaig somniar que la nina venia al galop cap al meu llit muntant en el cavall que jo li havia dibuixat. Se la veia molt contenta! I deixant-me una rosa damunt del coixí em va dir:

- Moltes gràcies, Mònica! M'has fet la nina més feliç del món!

L'endemà, quan la mare em va despertar...

-Bon dia, Mònica!! Que hi fa aquesta rosa en el teu coixí.

I mig adormida vaig veure com la nina, des del seu racó, em feia l'ullet.

Mini contes de les tres paraules. Juliol 2021

1. Ombra, sabó i neu.

Era hivern. Feia molt fred. El dia s'havia llevat cobert de neu i amb un sol radiant.

L'Aina, la més petita de casa, després d'esmorzar, va sortir a fora a jugar. De cop, es va adonar, per primera vegada, que allà on anava la perseguia la seva ombra, reflectida en la blanca neu. Va

provar diverses vegades, sense èxit, de fugir-ne. Mig enfadada, mig espantada, va entrar a la casa i va agafar una pastilla de sabó. Quan va ser a fora, va provar de netejar aquella taca fosca amb tanta força que, van començar a enlairar-se tot de bombolles.

2. Soledat, agulla, cançó.

L'estadi estava tan ple que no hi cabia ni una agulla. En aquell moment van començar a tocar la meva cançó preferida. I, enmig d'aquella multitud, em va envair la soledat... la nostàlgia.

3. Comerciant, serp, vaixell.

L'Àngela és comerciant. Viatge per tota Europa venent equips de purificació de l'aire. Sempre ha volgut ser patrona de vaixell per poder navegar per tot el món i tenir una serp de mascota.

Però mai ha pogut fer ni una cosa ni l'altra. La primera per falta de temps i de diners i la segona perquè els animals li agraden més quan són lliures. Així que, fa un temps es va tatuar un veler a l'espatlla esquerra, una serp enroscada al braç dret i «l'aventura de viure» al clatell.

4. Òmnia, casa, aprenentatge.

Ja fa més de tres anys que estic al Punt Òmnia. Des del primer moment la feina m'ha agradat moltíssim. He après moltes coses i he pogut compatir molts aprenentatges.

Un dia, em va trucar una noia, explicant-me que feia molt temps que no sortia de casa. Què, arran de la pandèmia, havia agafat por. Estava que s'enfilava per les parets, però no s'atrevia ni a travessar la porta.

Trucava per informar-se. Li havien explicat que si volia, amb l'ordinador i el mòbil, podia fer molts aprenentatges. Es va inscriure a diversos cursos i activitats. Avui hem quedat per fer el comiat i la gran notícia és que ens ha dit que vindrà. Que té moltes ganes de conèixer-nos en persona.

Mini contes de les tres paraules. Desembre 2021

1. Multitud, sutge i esquena.

Era una tarda plujosa de principis de tardor. Jo corria entre la multitud per mirar de refugiar-me sota la portalada de la plaça major. Com sempre que plou, havia oblidat el paraigua.

Tot i la corredissa, vaig arribar xopa al meu refugi improvisat i massivament compartit.

Mentre m'expulsava l'aigua de pluja de la roba i els cabells, vaig veure un xiquet menut, assegut en un racó enfosquit, que tremolava de fred. M'hi vaig

acostar i, mentre m'ajupia per preguntar-li si necessitava res, em va sobtar veure que anava molt brut. Cabells, cara, mans, roba... Tot brut! Tot negre! Al seu costat, recolzat a la paret, hi havia un raspall escura-xemeneies. La incògnita brutícia, resolta!!!

Llavors va aixecar el cap i va respondre:

- Tot el dia entre xemeneies i passo més fred que ningú!!! I tinc l'esquena adolorida! Una sopa calenta i un bon llit, i com nou!

En aquell moment, els meus grans problemes, la pluja, la multitud, les corredisses, el paraigua... es van fer petits fins a desaparèixer.

2. Lleona, soldat, amagatall.

En un país de l'Àfrica oriental, enmig de la batalla, un soldat va aturar la guerra. Entre bales, crits i mort va veure a una lleona ferida xisclant de dolor dins el seu amagatall.

Un cop li van haver curat les ferides, van continuar lluitant.

3. Dona, home i mort.

Feia temps que no veiem a la dona d'en Martí. Tot d'una havia desaparegut. Quan li preguntàvem per ella, ens deia que l'havia deixat i que no sabia on era ni li interessava saber-ho. En Martí era un home amable, discret i un xic tímid. Semblava poca cosa.

Sempre anava encongít. I mai es posava en problemes.

Uns anys després, en Martí, emmalaltit per un càncer i a punt de morir sol i poruc en una habitació d'hospital, va dir en veu baixa i carregada de morfina:
- jo l'he mort.

Ningú ho va sentir. Ningú mai la va buscar. Ningú mai la va plorar. Ja ningú la recorda.

Ni una menys!

4. Fosc, passes, ironia.

Les llums dels carrers no funcionen aquesta nit. És fosc, molt fosc, negra nit. Camino cap als contenidors a tirar les escombraries. Miro, sense veure res, a tort i dret. Estic inquieta i un xic espantada. Sento passes...

D'on venen?... No veig res!!... Qui deu ser?... M'estic posant molt nerviosa!!

Cerco el mòbil a la butxaca de la jaqueta. Encenc la llanterna. I l'únic que veig és la meva ombra! Quina ironia!!

5. Fantasma, vermell, veueta, plor, riu.

Un fantasma vermell, avergonyit de ser-ho, va dir amb un fil de veueta i en mig d'un plor desconsolat:

-ploraré i ploraré fins que un riu serè.

6. Esbarzer, aigua, foca.

Una gota d'aigua va caure d'amunt d'una mora sucosa d'un esbarzer punxegut mentre una foca encuriosida decidia si aquest fruit seria o no el seu esmorzar.

7. Llibre, prat i cotxe.

Aquest matí he anat a caminar al bosc. Enmig d'un prat he trobat un llibre tot mullat. El títol, El cotxe d'un ratpenat.

8. Festa, Nadal, foscor, finestra, moto, verdures.

Mai m'ha agradat el Nadal! Sempre em fa pensar amb totes aquelles persones que, enmig de tanta ostentació obscena mostrada als carrers, als aparadors i a les finestres de les cases; viuen en la foscor, no tenen res, passen fred i gana, no tenen ni per menjar verdures i es posen com una moto quan senten parlar de la solidaritat Nadalenca. Preferirien la justícia social, la igualtat d'oportunitats i l'equitat.

Mini contes de les tres paraules. Abril 2022

1. Rondalla, enfurismat, torre.

El meu avi, que era poeta, m'explicava una rondalla on un príncep enfurismat amb el món es va tancar a la torre del seu castell. Durant anys, ningú el va veure, només el sentien cridar renecs i males paraules.

Un dia, una pastora que pasturava xais pels voltants del castell, en sentir els crits desagradables del príncep, es va posar a cantar:

"Afrontar la vida de cara, amb coratge i alegria, et fa sentir més ufana que viure-la amb covardia».

En sentir a la pastora cantar aquella cançó, el príncep va callar i mai més va renegar.

De quan i com va sortir de la torre, això ja és una altra història.

2. Mitologia, camí, arbre.

Estic saturada i contracturada d'estar tot el dia davant de l'ordinador. Cada feina el seu dolor!

Aquest migdia aniré a passejar pel camí de Ferreres, fins aquella part del bosc dels camagroc on viu un dels arbres que més m'estimo. És un roure majestuós. Deu tenir una pila d'any. Una pila de vida. Té un tronc tan gran que, es necessiten sis persones per abraçar-lo. Sota les seves branques, dona aixopluc a tot ésser viu que ho necessita. I entre les seves arrels, hi construeix coixins acollidors amb les seves fulles mortes. Tot ell, i tot el que l'envolta, em transporta a moments i espais ancestrals de la mitologia celta.

3. Tranquil·la, cavall, unguent

La remeiera del meu poble, que en sap un munt de cures i remeis, em va dir:
- Estigues tranquil·la, Mònica! Posa aquest unguent al turmell del teu cavall durant dotze nits i, el matí del tretzè dia ja estarà recuperat.

4. Llet, llàstima, intel·ligència

Aquest matí, mentre prenia un got de llet calentona, reflexionava sobre la manca d'intel·ligència que demostrem quan tenim llàstima de nosaltres.

5. Blanca, bogeria i taló.

Lady Beldemer calçava unes sabates de taló que eren una autèntica bogeria. Feien un pam d'alçada!!! I, il·luminada per un potent canó de llum blanca, exclamava, tota estarrufada:
- Fuking old bich!

6. Avi, navalla, llamp.

El meu avi, es va convertir en l'heroi del poble, un dia de temporal. Enfilat d'amunt del turó de la creu i esgrimint la seva navalla com si fos un mosqueter, va evitar que els llamps cremessin la collita.

7. Paper, got, bastó.

La Nica, la meva gossa, emocionada en sentir que havia arribat a casa, va arrencar a córrer escales avall. Tot fent salts d'alegria. Amb una pota va fer volar un bastó, que va fer caure una làmpada, que va fer rodolar un got. I amb les ungles, per acabar-ho d'adobar, va estripar la bossa de paper amb la que portava la compra del supermercat. Podeu imaginar com va quedar l'entrada de casa en un no res. I és clar, que li has de dir si tot era per l'alegria de tornar-me a veure. I això, que només feia una hora que havia sortit de casa.

8. Angoixa, detectiu, ploma.

Un matí de fa setze anys, la meva germana va sortir de casa, com cada dia, per anar a la feina. I mai més en vam saber res. És una de les moltes persones desaparegudes. El principi, l'angoixa de no saber que li havia passat no em deixava viure. Estava viva o morta? Si estava viva, per què no deia res? Quines circumstàncies li impedièn comunicar-se amb nosaltres? Quan, amb el temps, la policia va deixar d'investigar, vaig contractar un detectiu. Fins i tot, vam portar el cas els mitjans de comunicació. L'única cosa que es va trobar dins del seu cotxe, és la ploma que li vaig regalar quan li van editar el primer llibre. Sovint agafo la ploma entre els meus dits i tot l'amor de germanor, tot el dolor i l'angoixa de perdre-la revifen.

9. Jardí, portar. Bramar

M'agradaria tant obrir la porta de casa i trobar-me amb un jardí esplèndid, ple de llum, flors aromàtiques, ocellets bevent aigua d'una petita bassa, amb un hort petit però suficient, ple d'aromes i de vida. Però, el cert és que, quan l'obro, l'únic que hi veig és aquest pati brut, humit i ple de trastos vells i atrotinats i, em donen ganes de bramar com una criatura mal criada.

10. Butxaca, tristesa, finestra, què passa?, bonica.

Amb gran desig vaig posar la mà a la butxaca tot cercant el caramel que m'havia donat l'àvia per a després de berenar. Quina tristesa més gran em va envair quan vaig descobrir que a la butxaca no hi havia rastre del caramel, només un forat enorme. Vaig esclatar a plorar desconsolada.

- Què passa, bonica?- em va preguntar l'àvia.

He perdut el caramel!! Bua, bua, bua!- vaig respondre entre sanglots.

- Mira que menja aquella egua- em va dir des de la finestra.

M'hi vaig acostar, vaig mirar, i vaig veure com l'egua menjava pastanagues.

- Àvia, àvia! Jo també vull una pastanaga!!!- li vaig dir saltant d'alegria!!

-Aquí tens- em va dir amb un somriure amable- i mentre te la menges et cosiré el forat de la butxaca perquè mai més perdís res.

Que no ens manquin mai la imaginació,
la creativitat i les ganes d'aprendre!

